

"Ülkemizin etrafında oluşturulan ve Türk Milletinin dirliğini tehdit eden çember git gide daralmaktadır; AB'nin gerçek niyeti açığa çıkmıştır.

Hiç bir siyasî amaç ve hedef, hiç bir siyasî proje, Türkiyenin birliği, dirliği ve kardeşliğinden önemli değildir.

Bütün Türkiye sevdalıları, bütün vatan severler, Türk Milletini hafife alanlara ve Türkiye üzerinde haince hesapları olanlara hak ettikleri dersi verecektir.

Buradan bir kez daha ilân ediyoruz ki, Türk Milliyetçileri varoldukça Türkiye de Türk Milleti ilelebet var olacaktır."

Dr. Devlet BAHÇELİ

MHP HAKLI ÇIKMIŞTIR

AB İLERLEME RAPORU AÇIKLANDI;

- AKP'YE SORUYORUZ!
- APO'YU SERBEST BIRAKACAK MISINIZ?
- KÜRTLER AZINLIK MI?
- ALEVİLER AZINLIK MI?
- ANAYASAYI DEĞİŞTİRECEK MISINIZ?
- MİLLÎ VE DİNİ DEĞERLERİ DEĞİŞTİRECEK MISINIZ?
- AB İSTERSE EZANI SUSTURACAK MISINIZ?
- KKTC'Yİ TANIMADINIZ, RUMLARI TANIYACAK MISINIZ?
- FENER RUM PATRİĞİNE SİYASÎ HAKLAR VERECEK MISINIZ?
- SÖZDE ERMENİ SOYKIRIMINI KABUL EDECEKMİSİNİZ?

UYAN EY HALKIM ALDATILİYORSUN!

ANKARA - 2004

GİRİŞ

Milliyetçi Hareket Partisi Genel Başkanı Dr. Devlet BAHÇELİ, yaşanan endişe verici gelişmeler karşısında, Türk toplumunu ısrarla uyarmakta ve bir çağrıda bulunmaktadır;

“AKP iktidarı, Türkiye’yi felâkete sürükleyerek tehlikeli bir yolda ilerlemekte ısrar etmektedir. AB-Türkiye ilişkileri, yanlış bir zeminde yürümektedir; AB, 2004 yılı Türkiye İlerleme Raporu, bir “Kurucu Belge” olarak algılanırsa bu, devletimizin sonu olacaktır. Türk milleti bu yanlış gidişi durdurmalıdır” demektedir.

Gelişmelerin toplumsal çatışmaya dönüşmesi ihtimali üzerine, Sayın Genel Başkanın yaptığı uyarı ve önerileri, 14 Haziran 2004 tarihinde “Tarihî Görev Çağrısı” olarak, sivil toplum temsilcilerine ve devlet yöneticilerine duyurmuştuk.

Daha sonra, birçok defa ikazlarda bulundular. Maalesef, gelişmeler Sayın BAHÇELİ’yi haklı çıkarmıştır.

Samimî, sorumluluk ahlâkına sahip ve bilge bir Devlet Adamları’nın Türk milletinin geleceği üzerinde duyduğu endişelerinin ve öngörülerinin, dört aylık kısa bir sürede gerçekleşmiş olmasını üzüntü ile izledik.

Sayın Genel Başkan, İlerleme Raporu ile çerçevesi çizilen müzakere sürecini ve bu zeminde gerçekleştirilecek AB üyeliğini kabul etmeyeceğimizi, sürecin hemen durdurulması gerektiğini ve Türkiye’nin AKP iktidarından kurtarılmasını önemle vurgulamaktadır. Bu maksatla, Türk milletini Gönül Seferberliğine, ülkücüleri göreve çağırılmaktadır.

Bize göre;

“Türkiye Cumhuriyeti Devleti, üniter yapıya sahip bir millî devlettir. Bu devleti kuran halk, etnik kökenlerine ve kültürel özelliklerine bakılmaksızın eşit ve onurlu vatandaşlar topluluğu olarak Türk milletidir.

Millî birlik ve bütünlüğümüz, üniter devlet yapımız, sosyal dokumuz, ülkemizin iç huzuru ve istikrar ortamı, millî kimliğimiz, millî varlığımız ve egemenliğimiz hiçbir bedel karşılığında vazgeçmeyeceğimiz millî hassasiyetlerimizdir.

Avrupa Birliği, 2004 Yılı İlerleme Raporu’nda, etnik, inanç ve kültürel farklılıkları, topluluk kimliklerine dönüştürerek ‘azınlık’ olarak ‘tanınmasını’ ve bu kimliklere ‘kültürel ve siyasî hakların verilmesini’, Türkiye’den talep etmekte, yeni bir toplum ve yeni bir devlet yapısı önermektedir. AB’nin gerçek niyeti açığa çıkmıştır. AB’nin bu talepleri, bölücü terör örgütünün siyasî hedefleri ile örtüşmektedir. Bu kapsamda, terör suçları dâhil idam cezası kaldırılmıştır. Ana dilde eğitim/öğrenim ve TV yayını yapılması, Kıbrıs’ta Rumlardan yana çözüm kabul edilmiştir. Bizim hazırladığımız Ulusal Program, AB’nin bu taleplerine karşı çekincelerimizi ifade eden ve millî hassasiyetlerimize göre hazırlanmış bir millî belgedir.

Bir “Teslimiyet Fermanı”na dönüşen, İlerleme Raporu ikinci bir Sevr’e ulaşamayacak, buna Türk milleti ve Türk Milliyetçileri müsaade etmeyecektir. Bu süreç mutlaka durdurulacak, Avrupa ile “yeni ve doğru” bir ilişki kurulacaktır.

Bu vatan sahipsiz değildir.

Dr. Devlet BAHÇELİ’nin, 14 Haziran, 11 - 18 Eylül ve 07 Ekim 2004 tarihlerinde yaptığı basın açıklamalarını bir bütünlük içinde ve faydalı olacağı ümidi ile bilgilerinize sunuyorum.

Saygılarımla...

Mehmet ŞANDIR
Genel Başkan Yardımcısı

TARİHİ GÖREV ÇAĞRISI

Bu tarihi dönemde,

"Bütün vatandaşlarımı, siyasî partileri, basın organlarını, devlet kurumları yöneticilerini, toplum kesimlerinin temsilcilerini, "azamî sorumluluk anlayışı ve sağduyu ile hareket etmeye" çağırıyorum!"

"Geçmişte yaşananlar, yaşanmış ve geride kalmıştır. Şimdi nerede olurlarsa olsunlar bu şerefli davanın samimiyet ve safiyetine bağlı olan bütün dava ve ülkü arkadaşlarımı, Türk milletinin onurlu geleceğini hazırlamak misyonunda görev almaya çağırıyorum"

Dr. Devlet BAHÇELİ
Milliyetçi Hareket Partisi
Genel Başkanı

On yıllık süreç bir saatte bitti

DEP
MİLLETVEKİLLER
EZAEVİNDEN
ÇIKTI

DEP eski milletvekilleri Meclis'te Kürtçe yemin kriziyle başlayan süreçten ardından tutuklanıp konduğu ezzevinden, TRT'de Kürtçe yayınının başladığı gün salıverildi

YARGITAY, Türkiye'nin AB yolundaki en büyük ergellerinden biri olarak gösterilen ve 10 yıldır ezzevinde tutulan eski vekilleri serbest bırakma kararı bir saatte verdi

DEP'li'ler Gül'e gitti

Diğerleri Bakan Gül, eski DEP'ileri konutta kabul etti. Gül, 45 dakika süren görüşmede, "Yeni dönemde herkes üzerine düşeni yapmalı" dedi. DEP'iler de barış mesajı verdi...

DEHAP'tan 'ateşkes' mektubu

DEHAP, TRT'de Kürtçe yayını başlamaması için eski DEP milletvekillerine mektup gönderdi. Mektupta yayının başlamasına izin verilmemesi istendi. Mektupta ayrıca, Kürtçe yayınının başlamasına izin verilmemesi istendi. Mektupta ayrıca, Kürtçe yayınının başlamasına izin verilmemesi istendi.

Dehapanın Etiler'deki ofisinde, bir grup DEHAP'lı, Ankara'da, Kürtçe yayınının başlamasına izin verilmemesi için bir mektup hazırladı. Mektupta, Kürtçe yayınının başlamasına izin verilmemesi istendi. Mektupta ayrıca, Kürtçe yayınının başlamasına izin verilmemesi istendi.

Tuncer Balaban

TARİH:

**14
HAZİRAN
2004**

TARİHÎ GÖREV ÇAĞRISI

Son günlerde yaşanan gelişmeler, Türkiye'nin millî birliğini ve bütünlüğünü hedef alan bazı çevrelerin ülkeyi tehlikeli bir gerginlik ortamına sürüklemek istediklerini göstermektedir. İhanet provaları ve nümayişlerle yeni tahrikler için zemin arayışına girilmiştir.

Bu niyetler karşısında bütün vatandaşlarımızın, siyasî partilerin, basın organlarının, devlet kurumları ile toplumun tüm kesimlerinin, "azamî sorumluluk anlayışı ve sağduyu ile hareket etmeleri" hayati önem taşımaktadır. AKP Hükûmetinin içine düştüğü teslimiyet ve aczden güç ve cesaret alan bu iç ve dış tahriklerin iç bünyemizi kemirmesine ve Türkiye'nin ufkunun karartılmasına asla izin verilmemelidir.

Bu aziz vatan hepimizindir. Aynı kader gemisinin yolcuları olarak Türkiye'mizin bir kaos ortamına sürüklenmesini hep birlikte önlemek, hepimiz için tarihî bir görevdir.

AKP iktidarı, kendisiyle birlikte Türkiye'yi de bir felâkete sürüleyecek bu tehlikeli yolda ısrar ederse, bu durumun çok ağır olacak vebalini tarih önünde taşımak durumunda kalacak ve maşerî vicdanda mahkûm olacaktır.

Bölücü terör örgütüne yardım ve yataklıktan mahkûm olan ve PKK bağlantılı faaliyetleri nedeniyle kapatılan bir siyasî partiye mensup dört eski milletvekilinin tahliyesi, yeni tahriklerin sahneye konulması için siyasî bir gövde gösterisine dönüştürülmüştür. PKK'nın siyasallaşma hedefinin adım adım gerçekleştirilmesini Türkiye politikasının merkezi hâline getiren AB, bu mahkûmların serbest bırakılması için bugüne kadar her zorlamayı yapmış, her yola tevessül etmiştir.

Bunun için Türkiye'ye, Türk milletine ve Türk adaletine her türlü hakaret yöneltilmiştir. Bu konuda başvurulmadık baskı ve tehdit kalmamıştır. Siyasî amaçları, niyetleri ve fiilleri ortada olan

bu kişiler, sözde barış ve hürriyet kahramanı ilân edilmişlerdir.

Yaşanan bütün bu süreçte, bu kişiler hiçbir pişmanlık duymadıklarını ve bölücü terörün destekçisi olduklarını her sözleri ve hareketleriyle göstermişlerdir. Bunu bazı çevreler unutmak ve unutturmak isteseler bile, bu gerçekler Türk milletinin hafızasından silinmemiştir. Bugün, bunların serbest kalması yine aynı çevreler tarafından bir bayram havası içinde kutlanabilmekte, yeni tahriklerin bir provası olarak görülebilmektedir.

AKP, bu süreçte kendisine verilen görevi büyük bir sadakatle ifa etmiştir. İlk adım olarak, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesini, Türk millî hukuk sisteminin üzerinde Yüksek Temyiz Mahkemesi hâline getirmiştir. Bundan sonra da bu mahkemenin teknik ihlâl kararlarının Türk mahkemelerinin kesinleşmiş hükümlerini geçersiz kılmasını ve yeniden yargılama sebebi olmasını kabul etmiştir. Bu zorlamalarla başlatılan yeniden yargılama sürecinde yapılan duruşmalar, Avrupalı gözlemcilerin Türkiye'ye pervasızca hakaret ettikleri bir gösteri alanına dönüşmüştür.

Mahkemenin ilk mahkûmiyet kararında ısrar etmesi üzerine de Türkiye'yi, Türk insanını ve Türk adaletini hedef alan ve aşağılayan hayasız bir kampanya başlatılmıştır. Ne hazindir ki, basınının bir bölümü de bu koroya katılmıştır. AKP ise devlet idaresi ciddiyeti ve sorumluluğuyla bağdaşmayacak şekilde bu hakaretleri neredeyse haklı gören ve göstermek isteyen bir tutum sergilemiştir. Bağımsız Türk adaletini baskı ve tehditlerle sindirmeyi ve yıldırma amaçlayan bu gayretler sonunda ortak amaca nihayet ulaşmıştır.

Türk milleti adına yargı yetkisini kullanan bağımsız Türk mahkemelerinin kararlarını tartışmak, bunlara siyasî etki izafe etmek hukuk anlayışımızla bağdaşmamaktadır. Milliyetçi Hareketin, kanunların adil ve doğru uygulanmasından ve bunun sonucu verilen kararlardan hakkı olanların yararlanmasından rahatsız olması için herhangi bir özel neden bulunmamaktadır. Bu bakım-

dan, biz sadece bu kararın siyasî sonuçları üzerinde duracağız.

Bugün gelinen noktaya bakıldığında, karşımızdaki gerçekler şunlardır:

Türkiye'deki bölücü çevreler, bu gelişmeyi siyasî amaç ve hedeflerinin adım adım gerçekleşmesi yolunda önemli bir eşik olarak görmüş ve bundan cesaret almıştır. Bu suretle, AB'nin himayesi ve vesayeti altında Türkiye'de yeni tahrik ve nifak tohumlarının atılmasında yeni bir zemin kazanılmıştır. Bugün, bölücü çevrelerin ve Türkiye'de demokrasi havariliği rolüne soyunan gaflet erbabının şimdi de bu kişilere yeni bir siyasî misyon yüklemeye çalıştıklarını esfle görmekteyiz.

Türkiye'de devlet eliyle ve öncülüğünde Kürtçe yayın ve öğreniminin önünün açılmasıyla aynı zamana rastlayan bu son gelişme, Kürt sorununa barışçı çözüm bulunması zorlamalarında yeni bir itici güç olarak kullanılmak istenilmektedir. Barış süreci olarak ifade edilen bu yeni zeminde sürdürülecek mücadelede, bu son gelişme bir "milât" olarak görülmekte ve bu amaçla kullanılmaya çalışılmaktadır.

Kim, kiminle ve ne için mücadele edecektir? Barış sürecinden kastedilen nedir? Son gelişmelerin ortaya çıkardığı ilk sonuç ve tezahürlere bakıldığında, bu soruların cevabını bulmak güç olmayacaktır. Yapılan beyanlar, beklenti ve niyetlere ışık tutmaktadır. ①

Bu çevrelerin yaptığı ilk çağrı, halk savunma güçleri olarak andıkları silâhlı PKK teröristlerinin siyasî sürece katılmasının önünün açılması için, ayırım yapılmaksızın genel siyasî af çıkartılması çağrısı olmuştur. Şimdi "barış elçisi" olarak görülen bu çevreler, Hükûmetle terörist PKK'ya eşit mesafede durduklarını söylemişler ve son dönemde Türkiye'de uygulanan projelerin mimarının "Sayın" diye hitap ettikleri terörist başı olduğunu belirtmişlerdir. İmralı'daki katil lehine özgürlük ve af sloganlarının atıldığı nümayişler yapılmış, böyle bir ortamda terörist PKK'nın büyüklük ve

fedakârlık göstererek sözde ateşkesi 6 ay daha uzatması için ricacı olunmuştur.

Öte yandan, bölücü tahriklerin yeni bir cesaret kazanmasıyla birlikte, güvenlik kuvvetlerimize karşı terör eylemleri de hız kazanmış ve hain saldırılar sonucu son dört gün içinde dört güvenlik görevlimiz alçakça şehit edilmiştir. ②

Bütün bu gelişmelere AKP Hükûmetinin tepkisi ise bizler için şaşırtıcı olmamıştır. Son mahkeme kararının Türkiye'yi hem içerde hem de dışarıda rahatlattığını söyleyen Adalet Bakanı, bunun arkasından gelecek taleplere de cesaret verecek şekilde, demokratik sabırla her şeyin aşılacağı teminatını vermiştir. Sayın Başbakan da ABD gezisi dönüşünde bu tartışmalara katılmış ve bir bebeğin doğumunun bile 9 ay 10 gün sürdüğünü hatırlatarak, acele edilmemesi gerektiğini, her sorunun zamanla çözüleceğini söylemiştir. Görünüşte siyasî af taleplerine karşı çıkan Sayın Başbakan, bilâhare bunu yalanlarcasına sağlıklı doğum için gayret sarf ettiklerini belirtmiş ve böylece bu konudaki beklentilerin zaman içinde karşılanacağı hususunda kapıyı açık bırakmıştır.

Bütün bu yaşananlar, Türkiye'yi yönetenler için esef verici gaflet tezahürleridir.

Şimdi de, bölücü terörü hiçbir pişmanlık duymadan hâlâ desteklediği ortada olan bu çevrelerden, Türkiye'de iç huzur ve barışın korunmasında siyasî bir rol oynamaları beklenmektedir. Bu siyasî misyon, anlaşıldığı kadarıyla, bölücü terörün nihai amaçlarına siyasî yollarla ulaşmasını sağlayacak bir süreç için, bölücü mihraklarla bir uzlaşmaya varılması konusunda yardımcı olmalarıdır. ③

Böyle bir pazarlık anlayışının, gaflet ve dalâletin ötesinde bir ihanet olacağını herkes çok iyi bilmelidir. Kimse Türk milletinin sabırla oynamamalı, altında kalacağı hesapsız adımlar atmamalıdır. Türkiye, tarihinin hiçbir döneminde bu kadar haysiyet kırıcı bir duruma sokulmamıştır. Hiçbir devirde Türkiye'nin millî

hassasiyetleri bu kadar pervasızca hedef alınmamış, oyuncak hâline getirilmemiştir.

AB'ye her bakımdan teslim olan AKP iktidarı, ne acıdır ki, Türkiye'yi Avrupa Birliğine taşımakta bölücü heveslere umut bağlamış, bundan medet umar hâle düşmüştür. Avrupa da bu gerçeği görmekte ve AKP'nin bu zaafından daha fazla yararlanmak konusunda cesaretlenmektedir.

AKP iktidarına bu konuda hâkim olan anlayış, önümüzdeki dönemde Türkiye'yi çok zor günlerin beklediğinin habercisidir. Bölücü terörün Türkiye'nin AB üyelik sürecini kendi siyasî hedeflerine hizmet edecek bir araç olarak gördüğü ve siyasî stratejisinin AB'nin Türkiye'den talepleriyle örtüştüğü, kimsenin inkâr edemeyeceği gerçeklerdir.

Burada asıl üzücü olan, siyasî gelecek hesabıyla AKP'nin siyasî gündeminin de bu çizgiyle kesişiyor olmasıdır. Siyasî geleceğini AB'nin göstermelik de olsa vereceği desteğe bağlayan AKP iktidarı, Türkiye'nin onurunun, millî hassasiyet ve çıkarlarının sırtından ve bunları çiğnemek pahasına, AB'ye yaranmak telâşi içindedir.

Ancak bu hizmet yarışı nereye kadar gidecek, bu yol Türkiye'yi nereye götürecektir? Milliyetçi Hareketin Türkiye'nin geleceği bakımından endişe duyduğu husus budur. AB'nin Türkiye'ye bakış tarzı ve bunda etkili olan unsurlar, bu konudaki kaygılarımızı haklı çıkarmaktadır.

Bilindiği gibi, AB'nin Türkiye'nin üyelik sürecine yaklaşımında belirleyici olan temel etken "Güneydoğu Sorunu" ve Türkiye'de "Kürt millî azınlığı yaratmak" mülâhazasıdır. AB'nin bu bakış açısı, resmî raporlarda da ifadesini bulmuştur.

Kürt asıllı vatandaşlarımızı millî ve etnik azınlık olarak gören AB, Türkiye'nin Kopenhag Siyasî Kriterlerine uyumu konusunu da, büyük ölçüde, bu çerçeveye oturtmaktadır. Bu anlayışla hareket eden AB, kültürel hakların ötesinde, bu etnik farklılığa siyasî statü kazandırılmasını ve bunun Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'nda

açıkça tanınarak somut biçimde ifadesini bulmasını talep edebilmektedir.

AB'nin istekleri bununla da kalmamaktadır. Bu sakat yaklaşımın bir sonucu olarak, Türkiye'den Güneydoğu Sorunu'na siyasî çözüm bulması ve bunun için bölücü terör örgütü veya aracılı vasıtasıyla bir diyalog ve müzakere süreci başlatması istenmektedir.

AKP Hükûmetinin yanlış politikalar ve AB'nin iyi niyetten uzak tutumu nedeniyle, bugün Türkiye'nin AB üyelik süreci, maalesef, böyle bir ipotek altına sokulmuştur.

Ancak, AKP iktidarının AB ile ilişkileri böyle bir boyunduruk altında sürdürmeye hevesli olması, karşımıza sürekli yeni talep ve dayatmalarla çıkılmasına zemin hazırlamaktadır. Bu sonu gelmez taleplerin iç bünyemizde yaratacağı gerginlik ve huzursuzluk, sosyal dokumuzun ve siyasî yapımızın zaman içinde kemirilmesine ve tahrip olmasına yol açabilecektir.

Üniter yapıya sahip bir millî devlet olarak kurulan Türkiye Cumhuriyeti'nin bölünmesine, etnik farklılıkları aşan ve ortak değerlere dayanan millî birliğimizin tahrip edilmesine elbette hiç kimsenin gücü yetmeyecektir. Bundan kimse şüphe duymamalıdır. Bununla birlikte, Türkiye'nin etnik, mezhep ve kültürel farklılıklar temelinde bir çekişme ortamına sürüklenmesi ve bunun sonucu sorunlu bir devlet ve toplum hâline getirilmesi tehlikesi, ciddi bir risk olarak karşımızdadır. Bunu herkes çok iyi düşünmeli ve azamî basiret ve sorumluluk duygusuyla hareket etmelidir.

Bu konuda fikir yürütülürken, Irak'taki siyasî çözülme ve parçalanma sürecinde Kuzey Irak'ta adım adım bir Kürt devleti kurulması yolunda yaşanan gelişmeler çok iyi değerlendirilmelidir. Kürt grupların bu süreçte sergiledikleri küstah tutumlar ve ortaya çıkan bu yeni dinamiklerin Türkiye üzerindeki muhtemel yansımaları da gereken ciddiyetle göz önünde bulundurulmalıdır.

AKP'nin, AB ile uyum adı altında bugüne kadar yaptıkları, AB

tarafından yine de yeterli görülmemekte, açılan bu yolda Türkiye'nin önüne bitmeyen taleplerle gelinmektedir. AKP yöneticileri ise, bu yöndeki çabalarının aralıksız süreceği konusunda AB'ye her gün teminat vermektedir.

Türkiye'ye dayatılması beklenen talep listesi bellidir. AKP'nin bu konuda ne yapacağı ise merak ve endişe konusudur.

ENDİŞELERİMİZ

Bu konudaki endişelerimiz somut olarak şu noktalarda toplanmaktadır:

Ana dil öğrenimi ve TV yayınları konusundaki ısrarının gerçek amacı, zaman içinde devlet öncülüğünde ortak bir azınlık dili geliştirilmesi ve bu temelde etnik bilinç oluşturulmasıdır. AKP'nin bu konuda attığı adımlardan sonra özel imkânlarla ana dil öğreniminin yeterli olmadığı gerekçesiyle bu dillerin devlet okullarında önce seçimler ders olarak okutulması, sonra da bunun denklik yoluyla Türk eğitim sisteminin içine alınması talepleriyle karşılanması beklenmelidir.

AKP, bu talepler karşısında ne yapmayı düşünmektedir? Demokratikleşme standardı diyerek bunu da mı kabul edecektir?

Öte yandan, etnik temelde farklı özelliklere bir statü kazandırılarak bunların kültürel planda tanınmasının arkasından, bunların siyasî planda kullanılması talepleri de zaman içinde kaçınılmaz olarak karşımıza getirilecektir. Bu amaçla etnik platformda siyaset yapılmasına, etnik temelde siyasî parti kurulmasına imkân tanınması istenilecektir.

AKP iktidarı, medeniyet ölçüsü olduğu gerekçesiyle ve Kopenhag Siyasî Kriterlerinin bir icabı sayarak, bu istekleri de yerine getirecek midir?

Bugün için Türkiye'nin karşısına getirilen birinci öncelikli talep, kanlı PKK teröristleri için toplu ve genel bir siyasî af çıkartılmasıdır. AKP, acaba, AB üyelik sürecinde toplumsal barış ihtiyacı

gerekçesiyle, bunu da kabul edecek midir? Teröre karşı mücadelede hayatlarını feda eden şehitlerimizin aziz hatıralarına ve bu uğurda geleceklerini feda eden kahramanlara sırtını dönen AKP zihniyeti, PKK katillerini affetmek için yine demokrasi havariliğinin ve AB'nin arkasına saklanacak mıdır?

Bu noktada, İmralı'daki terörist başının durumuna ilişkin talepler üzerinde önemle durulması gerekli olacaktır. İdam cezasının alelâcele kaldırılmasıyla, hak ettiği cezadan kurtulan bu canının İmralı'da tek başına kalmasının psikolojik sorunlara yol açtığı şikâyetleri her gün dile getirilmektedir. Bu nedenle tecrit haline son verilmesi ve diğer terörist PKK mahkumlarıyla bir arada kalması istenilmektedir.

Öte yandan, AB üyelik süreci bahanesiyle uzak olmayan bir gelecekte Türkiye'nin önüne, bu canının affedilerek siyaset yapması imkânına kavuşması dayatmasının çıkartılması kimseyi şaşırtmamalıdır. İçine sürüklendiğimiz bu tehlikeli ve kaygan yolda artık her şey mümkündür.

Türk milleti şimdi merak etmektedir: AKP, bu dayatmaları da Türkiye'de yeni ve temiz bir sayfa açmak ve bir demokrasi ayıbını silmek olarak mı görecektir? Bunları da engin demokrasi anlayışıyla değerlendirip gereğini yerine getirecek midir?

Türkiye'nin kaderi ve geleceği üzerinde kumar oynamak ve bölücü emelleri için Türkiye'yi bir kaos ortamına sürüklemek isteyenlerin hesaplarını boşa çıkarmak hepimizin ortak sorumluluğudur. Aziz Türk milleti, bir bütün olarak, şaşmaz sağduyusu ve basireti ile her badireyi aşacak güçtedir.

Türkiye'nin kudretini küçümseyenlerin, Türk milletinin sabrını denemek isteyenlerin ve Türk milletinin birliğini ve bütünlüğünü yıkmak için meydanı boş bulan bir cür'etle tahriklerde bulunmaya yeltenen cereyanların ve bunların iş birlikçilerinin sonu hüsrana olacaktır. Herkes haddini bilmeli, "rüzgâr ekenin fırtına biçeceğini" aklından hiç çıkarmamalıdır. Bu vatan sahipsiz değildir.

AKP'NİN SORUMLULUĞU

Türkiye'de yaşanan bunalım giderek ağırlaşmakta ve her alana yayılmaktadır.

Türkiye 661 gündür basiretsiz AKP Hükûmetlerince yönetilmektedir. AKP, sağlam siyasî temelleri, inançları ve felsefesi olmayan devşirme bir siyasî topluluktur. Acımasız bir istismar ve aldatma kampanyasının iş başına getirdiği bu kadroların gerçek hüviyeti ve niyeti kısa zamanda anlaşılacaktır.

Ancak, bunun Türkiye'ye faturası çok ağır olmuştur. Türkiye bir uçurumun kenarına getirilmiştir. Bu tehlikeli maceranın çok ağır olan tahribatının bedelini maalesef gelecek nesiller de ödeyecektir. 4

Devlet yönetimi ve siyasal hayatımız hiçbir dönemde bu kadar yozlaşmamıştır. Siyasî ve şahsî ihtirasların emrinde bu ölçüde çürümemiştir. Hiçbir devirde, devlet kavramı ve kurumlarını hedef alan böyle bir yıkıma şahit olunmamıştır.

Son dönemde yaşananlar her yönüyle endişe ve esef vericidir. Devlet otoritesi ve kurumları her gün zaafa uğratılmakta ve yıpratılmaktadır. Devlet mekanizması bu kadroların elinde felç edilmek istenilmektedir.

Diğer taraftan AKP iktidarı bölücü ihtirasları teşvik etmekten ve tehlikeli arayışlara yönelmekten çekinmeyen bir gaflet ve pervasızlık sergilemektedir.

Devletin birliğini ve Türk milletinin kardeşliğini bozmayı amaçlayan gövde gösterileri büyük bir cür'etle sahneye konulmaktadır. Bu mihrakların devlete meydan okuma cür'etini gösterebilmeleri AKP sayesinde.

Bugün Türkiye'de kamu imkânları ve vasıtaları teröristlerin hizmetine tahsis edilmekte, taziye adı altında kamu görevinde bulunanlar teröre destek ziyaretleri yapabilmektedir. Devletle kanlı terör örgütü aynı kefeye konulmakta, devletin güvenlik güç-

lerinin moral gücü çökertilmeye çalışılmaktadır.

Bu tahrikler karşısında AKP Hükûmeti derin bir sessizlik içindedir. Âdet yerini bulsun kabilinden alçak sesle söylenen anlamsız birkaç söz dışında, Hükûmet ve Başbakan ortada yoktur. İçişleri Bakanı kayıptır. Bu kışkırtmaları yapan ihanet maşalarına karşı kanunlar uygulanamamaktadır. Hükûmet tam bir acz ve gaflet içindedir. Bu tutumuyla bu tahriklerin sürmesinin destekçisi olmaktadır.

AKP zihniyeti, millî şuuru ve devlet kavramının dayandığı aslı unsurları ve değerleri tahrip etmek için sistemli bir gayret içindedir. "Türkiyelilik" bilinci yaratmak gibi siyasî ve tarihî gerçeklere aykırı ve çok tehlikeli bir projeyi hayata geçirmek için âdeta seferber olmuştur.

Türkiye'deki bazı odaklar bu konuda AKP'nin en hararetli destekçisi olmak için yarış hâlinindedir. Toplumun etkili bazı kesimleri Türkiye'nin tarihiyle, millî ve manevî değerleriyle sürekli kavgalı olmayı, Türk milletini aşağılamayı, âdeta modern olmanın bir şartı olarak gören bir şaşkınlık içine girmiştir.

Kendi milletine yabancılaşmış ve kendi çıkarları dışında hiçbir değer tanımayan, millî çıkarları ve millî haysiyeti korumayı gereksiz bir yük olarak gören bu çıkar ittifakları, sözde toplum mühendisleri ve siyaset tüccarları, Türk devletinden intikam almayı amaçlayan bir gaflet yolculuğuna çıkmıştır.

Bu vahim durumun gerçek nedenleri ve kaçınılmaz sonuçları üzerinde aziz milletimiz çok iyi düşünmelidir.

Burada AKP yetkililerine millet adına sormak istiyorum: Sizin devlet, millet ve demokrasi anlayışınızın dayandığı esaslar nelerdir?

Devlet kavramını ve millî birliği yıkmayı amaçlayan tahrik ve eylemler karşısında sessiz kalmanızın gerçek nedeni, bu konudaki dünya görüşünüzde ve siyasî ideolojinizde mi aranmalıdır? Hangi

amaca hizmet etmeye çalışıyorsunuz? Siyasî parti ve oy hesapları mı sizi bu tahrikler karşısına çıkarmaktan alıkoymuyor? Yoksa Avrupa Birliği korkusuyla mı bu atalet içine girdiniz?

AKP Hükûmeti bunların cevabını ve 22 aylık icraatının hesabını Türk milletine er veya geç verecektir. Bundan kaçamayacaktır. Aziz milletimiz bu hesabı sandık başında soracak, milli irade bu hesaplaşmayı mutlaka yapacaktır.

MEDYANIN SORUMLULUĞU

Bölücü tahrikler karşısında yaptığımız yazılı basın açıklamasını görmezden gelenler, bu konunun iki ay sonra çarpıtılarak gazete manşetlerine taşınmasından sonra, birden demokrasi havarisi rolüne soyunmuşlar ve ucuz bir polemik başlatmışlardır.

Bu tutumun asgarî siyasî ahlâk ve demokratlık ölçüleriyle izahını mümkün göremediğimizi belirtmek isterim. Gösterilen bu tepkinin nedeni hâlâ bilinmemektedir. Bu çevreler, yaptığımız açıklamanın içeriğinden mi rahatsız olmuşlardır? Bu konu etrafında kopartılmak istenilen sanal fırtınada, bu nokta açık kalmış, tam anlaşılammıştır.

14 Haziran tarihli yazılı basın açıklamamız bugün de sürmekte olan tahrikler için geçerliliğini korumaktadır.

14 Haziran günkü yazılı açıklamamızda özetle şunları söylemiştik:

“Son günlerde yaşanan gelişmeler, Türkiye’nin millî birliğini ve bütünlüğünü hedef alan bazı çevrelerin ülkeyi tehlikeli bir gerginlik ortamına sürüklemek istediklerini göstermektedir. İhanet provaları ve nümayişlerle yeni tahrikler için zemin arayışına girilmiştir. Bu niyetler karşısında, bütün vatandaşlarımızın, siyasî partilerin, basın organlarının ve devlet ve toplumun tüm kurum ve kesimlerinin, azamî sorumluluk anlayışı ve sağduyu ile hareket etmeleri hayatî önem taşımaktadır.

AKP Hükûmetinin içine düştüğü teslimiyet ve aczden güç ve cesaret alan bu iç ve dış tahriklerin iç bünyemizi kemirmesine ve Türkiye’nin ufkunun karartılmasına asla izin verilmemelidir. Bu aziz vatan hepimizindir. Aynı kader gemisinin yolcuları olarak Türkiye’mizin bir kaos ortamına sürüklenmesini hep birlikte önlemek, hepimiz için tarihî bir görevdir.

Bu aziz vatan sokakta bulunmamıştır. Türkiye’nin kaderi ve geleceği üzerinde kumar oynamak ve bölücü emelleri için Türkiye’yi bir kaos ortamına sürüklemek isteyenlerin meş’um hesaplarını boşa çıkarmak hepimizin ortak sorumluluğudur. Aziz Türk milleti, bir bütün olarak, şaşmaz sağduyusu ve basireti ile her badireyi aşacak güçtedir.

Bu tahrikçilerin sonu hüsrana olacaktır. Herkes haddini bilmeli, “rüzgâr ekenin fırtına biçeceğini” aklından hiç çıkarmamalıdır. Bu vatan sahipsiz değildir.”

Bütün vatandaşlarımızın ve Türkiye’deki her kesimin bunun bilinciyle ve akliselimin rehberliğinde hareket etmeyi sürdürmesi ve toplumsal huzurun korunması için üzerine düşen görevi bu bilinçle yerine getirmesi en halisane temennimizdir.

Sözde demokrasi havarisi kesilen çevrelerin saptırarak istismar konusu yapmak istediği görüşlerimiz bunlar olmuştur. Bu çevrelere sormak istiyorum: Bu sözlerin nesine karşısınız? Rahatsızlığınızın gerçek sebebi nedir? Bunun cevabını bekliyoruz.

Verheugen noktayı koydu:

Yeni koşul yok, kritik eşik aşıldı

Ankara'da hükümet yetkilileriyle bir dizi temasta bulunduktan sonra Diyarbakır'a giden Verheugen, Belediye Başkanı Baydemir ve Leyla Zana ile de bir araya geldi...

AB Komiseri Verheugen, "Türkiye'nin gösterdiği ilerleme gözle görülür ve bizi tatmin eder hale geldi" dedi. Verheugen, Ankara'da yaptığı temaslarda şunları söyledi: "Güney Kıbrıs'ı tanımak şart değil. Artık yeni koşul yok. Rapor, attığımız tüm adımların hakkını verecektir. Uygulamadaki aksaklıklar doğaldır. Tüm kriterlerin yüzde 100 karşılanması normaldir." **[16'da]**

Komiser son teftişe Diyarbakır'dan çıktı

AB liderlerine Türkiye ile müzakerelere geçip geçme konusunda tavsiye verecek olan Verheugen Diyarbakır'da köy köy gezerek, reformların uygulamaya geçip geçmediğini bizzat yerinde dinleyecek

Başbakan'ın, dışişleri bakanının ve AB yetkililerinin katılımıyla Diyarbakır'da düzenlenen toplantıda, Verheugen Türkiye'nin AB'ye adaylığı için...

KÜRTÇE PROPAGANDA SERBESTİSİ
"Buradan bir tane Siyasal Partiler Yasası'nınki dil yasasının değiştirilmesi veya iptal edilmesi, genel seçimlerdeki yüzde 10 baraj uygulamasının kaldırılmasıyla ilgili olarak bir dizi önerilerini ileri sürdü."

DOĞUYA POZİTİF AYRIMCILIK
Kuzeydoğu Anadolu bölgesine pozitif bir ayrımcılıkla yaklaşmak gerekiyor. Tüm sorunların ısrarcı ve demokratik yöntemlerle çözümlenebileceğine yönelik mesajları paylaştı. Bu konuda genel af olmasa bile yeni vasalet düzenleme gerekiyor. Ayrıca Terörle Mücadele Yasası'nda yer alan istisnai eşitlikten ortadan kaldırılması da gerekiyor."

■ Seyhan ÇARAN-Özgür ÇENLİ /DIYARBAKIR, DHA

Yüzler Ankara'da Başbakan'ın AB'ye...

Kürtçe afişle karşılandı

Zana ile sarmaş dolaş

CHP'nin milletvekili Levent Zana, Verheugen'i İstanbul'da karşıladı. Verheugen, Zana'ya teşekkür ederken Zana da, Avrupa'nın Türkiye'ye sunduğu fırsatları değerlendirilmesini istedi. Zana, 'Türkiye'nin AB'ye adaylığı konusunda bir dizi önerilerini ileri sürdü' dedi."

TARİH:

**11
EYLÜL
2004**

-

**18
EYLÜL
2004**

AVRUPA BİRLİĞİ İLERLEME RAPORU VE AKP

Türkiye, dış politika alanında önemli gelişmelerin cereyan edeceği hassas bir döneme girmektedir. Önümüzdeki birkaç ay içinde dış politikada hareketli günler yaşanacaktır.

AKP'nin devlet yönetimi anlayışının dış politika üzerindeki olumsuz yansımaları, bu dönemde daha somut biçimde anlaşılacaktır.

Devletin itibarı, millî onur ve hassasiyetler ile millî çıkarlar kavramlarına yabancı olan AKP, dış politikayı siyasî iflâsını gizlemek ve meşruiyet sorununu aşmak için bir aklama aracı olarak kullanmak istemektedir.

Ancak, hayalî senaryolar, sanal hedefler ve içi boş sloganlarla yürütülen dış politikada artık gerçeklerin görüleceği vade yaklaşmıştır.

Türkiye Büyük Millet Meclisinin açılmasıyla birlikte, Avrupa Birliğinin siyasî gündemimizin merkezine oturacağı yeni bir tartışma ve bekleme dönemine girilecektir.

AB Komisyonunun Türkiye konusundaki İlerleme Raporu'nun açıklanmasına 25 gün kalmıştır. AB liderleri bunun ışığında Aralık Zirvesi'nde Türkiye dosyası hakkında bir karar alacaklardır.

AB'nin Türkiye'yi eşit haklara sahip bir ortak olarak görüp görmediği ortaya çıkacaktır.

Türkiye için yeni bir oyalama süreci mi planladığı, yoksa tam üyelik takvimi ve tarihi kesin olarak belirlenmiş, gerçek anlamda bir üyelik süreci mi başlatılacağı artık görülecektir. Avrupa Birliği Türkiye'ye karşı bir samimiyet imtihanı verecektir.

AB'nin bugüne kadar izlediği tutum, bu konuda fazla ümitli ve iyimser olmaya maalesef imkân vermemektedir. Bu konuda bir nokta unutulmamalıdır: Burada, şekil ve görüntü değil, esas ve öz önemlidir. Türkiye'nin oyalanmaya, sonu gelmez talep ve dayatmalarla oyuncak hâle getirilmeye artık tahammülü kalmamıştır.

Herkes artık samimî, namuslu ve dürüst olmak zorundadır.

Basına yansıyan haber ve beyanlara bakıldığında, yeni bir oyalama senaryosunun hazırlığının yapıldığı izlenimi edinilmektedir.

Bugünkü işaretlerden, Türkiye için temelinde ayrımcılık ve dışlama anlayışı yatan özel bir süreç öngörüldüğü anlaşılmaktadır. Diğer adaylara ve son olarak Hırvatistan'a yapılan muameleden farklı özel bir yöntem üzerinde çalışıldığı görülmektedir.

Buna göre, Türkiye'ye üyelik tarihi ve takvimi olmayan ve bir dizi şarta bağlı bir süreç için yeşil ışık yakılabilecektir. Ancak Türkiye'nin önüne getirilecek bu şartlar, sadece görüşmelerin başlamasında değil her aşamasında ilerlemesinde de belirleyici olacaktır. AB'nin keyfine ve arzusuna bağlanacak bir nevi denetim mekanizmasına tâbi böyle bir süreçte, Türkiye AB'nin dayatmalarını kabul etmezse cezalandırılacak ve süreç her an askıya alınabilecek veya kesilecektir.

Öte yandan, bu katı şartların kontrol edeceği sürecin nihai hedefinin ve bu doğrultuda nasıl yönlendirileceğinin de muğlak bırakılmak istendiği anlaşılmaktadır. Böylece AB, bu süreci tam üyelik hedefi doğrultusunda değil, özel ilişki modeline yönlendirmek imkânını elde tutacaktır.

Benzetme yerinde ise AKP'nin teslimiyet anlayışı nedeniyle oltanın ucuna takılan Türkiye'nin, şimdi kementle bağlanacağı yeni bir oyalama ve dayatma süreci başlatılacaktır. Bu süreç içinde şimdiye kadar sıra gelmeyen bir dizi talep ve dayatma masaya getirilecektir.

Böyle bir sonucun Türkiye'ye özürlü bir aday muamelesi olacağı aşikârdır. Bunun Türk milleti tarafından kabul edilemeyeceği de tartışma götürmez bir gerçektir. Temenni etmemekle beraber böyle bir sonuç çıkarsa, AKP'nin Türk milletine olan sorumluluğunun gereğini yapması, kendisi için bir siyasî namus borcudur.

AKP Hükûmeti böyle bir sonucu Türk milletine yeni bir hayali hedef olarak takdim etmek ve bir kere daha kandırmak yoluna saptıktan kaçınmalıdır. AB patentiyle AKP'nin meşruiyetinin tes-cili hesaplarının tutamayacağını artık görmeli ve bu gaflet uyku-sundan uyanarak gölge oyunu oynamaktan vazgeçmelidir.

AB ile ilişkilerimizde böyle bir yeni oyalama sürecini kabul etmek, Türkiye'yi altından kalkamayacağı bir maceraya sürüklemek olacaktır.

Önümüzdeki dönemde Türkiye'nin önüne çok ciddi başka faturaların çıkarılacağını görmek için kâhin olmak gerekmemektedir. Türkiye'ye ilk planda ödetilmesi amaçlanan bedellerin de millî azınlıkların siyasî statüsü; Kürt sorununun bölücü çevrelerle diyalog kurularak siyasî çözüme kavuşturulması; dinî azınlıkların ileri taleplerinin karşılanması ve Kıbrıs dayatmaları olacağı da gün gibi ortadadır.

AKP iktidarının Türkiye'ye yaptığı en büyük kötülük, Türkiye'de zorlama yoluyla etnik temelde sunî bir azınlık yaratmak gibi sakat bir anlayışı benimsemek ve AB'nin bu dayatmasını gönüllü olarak kabul etmek olmuştur.

AKP'nin girdiği bu tehlikeli yolda Türkiye'nin karşısına kısa zamanda somut taleplerle gelineceğinden kimse şüphe etmemelidir.

AB'nin bu konudaki anlayışı ortadadır. Güneydoğu sorununa siyasî ve demokratik çözüm bulunması adı altında ne amaçlandığı bilinmemektedir;

Türkiye'nin devlet yapısının yeniden tanzimi, etnik kökeni farklı Türk vatandaşlarına siyasî ve hukukî planda millî azınlık statüsünün tanınması ve bunun Anayasa'da teminat altına alınması istenmektedir. Etnik temelde ve bu kimlikle siyaset yapılmasının ve eğitimin önünün açılması da bu projenin bir parçası olarak görülmektedir.

Bu vesileyle AB'nin genişlemeden sorumlu yetkilisi Verhaugen'in son Türkiye ziyaretinin birçok bakımdan ilginç özellikler taşıdığını ve endişe verici gelişmelere sahne olduğunu belirtmek isterim. Bu görevinden yakında ayrılacak olan Verhaugen'in ziyareti, bir veda ziyaretinin ötesine geçen boyutlar kazanmıştır.

Türk devletinin kuruluşunda çok önemli bir kilometre taşı olan 4 Eylül Sivas Kongresi'nin yapıldığı tarihleri takip eden bir dönemde Türkiye'ye gelen AB yetkilisi Ankara'da kısa bir süre kaldıktan sonra hemen Diyarbakır'a geçmiştir. Diyarbakır ziyareti yeni bir mandacılık anlayışının bir gövde gösterisine dönüşmüştür.

"Vatandaş Verhaugen" gibi ne anlama geldiği meçhul pankartlarla karşılanan Verhaugen, yaptığı konuşmalarda Kürtlerin siyasal haklarından ve siyasî çözümden bahsetmiştir. Kürtçe yayın ve eğitimin sadece bir başlangıç olduğunu söyleyen Verhaugen, daha geniş bir perspektif geliştirilmesi gerektiğini belirtmiştir.

Bunların anlamı çok açıktır. Bu ifadeler AB'nin bu konudaki emelleri hakkında yukarıdaki tespitlerimizi bütünüyle doğrulamaktadır. Bu gerçeği artık herkes görmelidir.

Türkiye'nin dostu olarak alkışlanan Verhaugen gezisini yine anlamlı bir tarihte, 9 Eylülde İzmir'e yaptığı ziyaretle bitirmiştir. Bunun da her hâlde bir tesadüf olduğu kabul edilmektedir. Ancak bu konuda herkes kendi idrakine göre bir hükme varacaktır.

AKP yöneticilerine şunu sormak istiyoruz:

- 1- Türk devletinin ve Türk demokrasisinin önüne kurulmak istenilen bu etnik tuzakları demokratikleşme, modernleşme ve batılılaşmanın bir gereği olarak mı kabul edeceğiz? Bu nasıl bir sakat anlayıştır? AKP'nin gözü bu ölçüde mi kararmıştır?
- 2- Bu gaflet uykusunun, bu tehlikeli sürüklenişin sonu nere-

ye varacaktır?

Bunun cevabını biz verelim: AKP ateşle oynamaktadır. Türk devletinin üniter yapısını, Türkiye'nin millî birliğini ve bütünlüğünü ateşe atacak böylesine hayatî konularda zaaf gösterilmesinin sonuçları çok ağır olur. AKP iktidarı, Türk devletinin ve milletinin geleceğini ilgilendiren konularda gaflet ile ihaneti ayıran çizginin çok ince olduğunu unutmamalı, bu çizgi civarında gezinmekten bir an önce vazgeçmelidir.

Çünkü bu vebalin altından kimse kalkamaz; aksini düşünenler bunun bedelini çok kısa zamanda ve çok ağır bir biçimde öder.

AKP'nin her dayatmayı sorgusuz kabul eden teslimiyetçi zihniyeti, AB'nin sürekli yeni taleplerle karşımıza gelmesine âdeta davetiye çıkarmıştır.

Bu çerçevede son dönemde yaşanan iki gelişmeye de kısaca temas etmek istiyorum.

AKP Hükûmetinin bu aczinden ve AB'nin dayatmalarından cesaret alan çevrelere, son zamanlarda Fener Rum Patriği de katılmıştır. Türkiye'de din özgürlüğünün tam olarak sağlanmadığından şikâyet eden patrik, şimdi de Heybeliada Ruhban Okulunun açılmasını istemektedir. AKP Hükûmetinin bu konuda hazırlık yaptığı basına da yansımıştır.

Ancak, hükûmet, her önemli gelişmede olduğu gibi, bu konuda da suskun kalmış, bu tutumuyla basın haberlerinin doğruluğunu kabullenmiştir.

Başbakan Erdoğan'a buradan sormak istiyorum: Batı Trakya'da Türk azınlığının kangren hâlini alan sorunlarında göstermelik bazı tedbirler dışında özlü bir gelişme yokken, azınlığın seçtiği İskeçe ve Gümülcine Müftüleri Yunan hükûmetince tanınmayarak mahkeme kapılarında süründürülürken, sistemli çabalarla cami ve tekkeler yıkılıp Türk izleri silinmeye çalışılırken, siz gerçekten

İstanbul'da Rum papaz okulunu mu açmak niyetindediniz?

Yunan Kilisesi Atina'da bir cami yapılmasını bile millî bir felâket olarak görüp, bunun karşılığında Ayasofya'nın Patrikhane'ye verilmesini istemek şımarıklığını ve cür'etini gösterirken, ^① AKP Hükûmeti Patrikhane'ye yeni bir siyasî statü mü kazandırmak niyetindedir?

Türkiye'de bir papaz ihtiyacı mı vardı da, siz Diyanetin sorunlarını halledemezken, papaz okulu açmak için kapı kapı dolaşıyorsunuz? Bu heyecanlı telâşınızın sebebini ve bu soruların cevabını Türk milleti haklı olarak merak etmektedir.

Temas etmek istediğim ikinci konu, Türkiye'de yabancılara serbest bırakılan toprak alımlarıdır. Bildiğiniz gibi AKP Hükûmetinin yabancılara taşınmaz mal satışı hakkındaki son uygulaması, birçok tartışmayı beraberinde getirmiştir.

Konunun henüz aydınlığa kavuşmayan ciddî yönleri bulunmaktadır. Hükûmet bu konuda tatmin edici bir açıklama yapmaktan sürekli kaçınmıştır. Bu konuda yapılan tartışmalarda gözden kaçan önemli birkaç noktaya kısaca değinmek istiyorum:

Bu kanunun çıkması hangi ihtiyaçtan kaynaklanmıştır? Bu nokta açık değildir.

Yabancıların Türkiye'de arazi ve toprak almalarının, küreselleşme ve dünya ekonomisi ile bütünleşme, dışa açılma ve yabancı ^② sermaye girişini teşvik etmek gibi düşüncelerle izah edilmesinin mümkün olmadığı ortadadır.

Bu durumda, bu düzenlemenin AB talebi olarak yerine getirilmiş olduğu akla gelmektedir. Ancak, burada da garip bir durum bulunmaktadır. AB üyesi ülkelerde yabancıların mal edinmesi katı kurallara bağlanmıştır. Bu ülkelerde sınır bölgelerinde gayri-^③ menkul iktisabı, tarım ve orman arazisi satın alınması, ya yasaklanmış ya da çok istisnâ durumlar olarak kabul edilerek özel düzenlemelere tâbi tutulmuştur.

Türkiye'deki uygulama ise neredeyse hiçbir sınırlama ve özel şart getirilmeden yabancıların serbestçe mal edinmelerine imkân vermektedir. Yunanistan'da bir Türk'ün gayrimenkul alması imkânsız iken, Türkiye'de arazi, toprak ve bina satın alan Yunanlıların sayısı on binlerle ifade edilecek büyük rakamlara ulaşmıştır.

Bunun yanı sıra İsrail vatandaşlarının GAP havzasında stratejik bölgelerde yoğun gayrimenkul aldığı basın haberlerinden anlaşılmaktadır. İsrail'in bu bölgelere özel ilgisinin nedenleri ve bunun uzun vadeli sonuçları üzerinde çok dikkatli durulması asgarî basiret icabıdır. Öte yandan Türkiye'de toprak alan yabancılar arasında üçüncü ülke uyruklu Ermeni asıllı şahısların miktarının ne olduğu da bilinmemektedir. Bunların hangi bölgelere ilgi duydukları da henüz açıklığa kavuşmamıştır.

Bütün bu mülâhazalar gereksiz bir vehim olarak görülmemelidir. "Türkiye'de toprak alan yabancıların bunları cebine koyup götürececek hâlleri yok ya" gibi ucuz söylemler, bir safsatadan öte hiçbir geçerlilik taşımamaktadır. Bu, sadece bir mülkiyet sorunu değildir. Ülke toprakları, devlete vücut veren vazgeçilmez temel unsurların başında gelmektedir.

Ayrıca, Türkiye'nin çalkantılı siyasî tarihinin gerçekleri de her zaman hatırdadır. Türkiye, tarihi boyunca göç almış, göç vermiştir. Osmanlı ve Cumhuriyet dönemlerinde göç eden bazı azınlık gruplarının Türkiye'de bıraktıkları mallar üzerinde hak iddialarını sürdürdüğü bir vakıadır. Rum ve Ermenilerin bu amaçla Türkiye'deki eski gayrimenkulleri konusunda tapu dairelerinde bir süredir yapmakta oldukları araştırma ve girişimler hükümet tarafından çok iyi değerlendirilmelidir. Bu konudaki son yasal düzenlemenin bu açıdan doğuracağı muhtemel sorunlar üzerinde AKP'nin çok dikkatli olması gerekir.

AKP'NİN SAMİMİYETSİZLİĞİ

22 aylık AKP döneminin kısa bir muhasebesini yaparken, bu kadroların inançsızlığını ve gayriciddiliğini ortaya koyan son dönemdeki bir tartışmayı da dikkatinize getirmek isterim.

Türk Ceza Kanunu tasarısı uzunca bir süredir Meclisin önündedir. Komisyon müzakereleri tamamlanmış ve tasarı Genel Kurula gelmiştir. Ancak, bu ileri aşamada AKP'li komisyon başkanı ve bakanlar, bazı önemli hususların atlandığını söyleyerek ortaya çıkmışlardır. 367 kişilik AKP grubunun unuttuğu ve atladığı hususların, başörtüsüne hapis cezası getiren düzenleme ile zina konusu olduğunu Türk milleti AKP sözcülerinin ağzından hayretle öğrenmiştir.

Son günlerde bu konuda yaşanan tartışmalarda zina karşıtı ve zina yanlısı gibi bir kamplaşma yaratılmış ve bu konu etrafında kıyasıya bir çekişmeye girilmiştir. AKP iktidarı Türk toplumunu ahlâk temelinde kamplara bölmek başarısını da göstermiştir.

AKP'nin Türkiye'nin gündemine bu şekilde soktuğu zina tartışmalarına AB de katılmıştır. AB yetkilisi Verhaugen bunun Avrupa normlarına aykırı düşeceğini ve olsa olsa bir şaka olabileceğini söylemiştir.

Verhaugen'in şaka anlayışının ne olduğunu tabiatıyla biz bilemeyiz. Ancak bildiğimiz bir şey varsa o da AKP iktidarının kendisinin Türkiye için hazin bir şaka olduğudur.

AKP iktidarı bu konuda kendi içinde bile tutarlı olmayan bir bocalama içine girmiştir. Her konuda olduğu gibi bu konuda da samimî ve dürüst olmadığını göstermiştir.

Bugüne kadar ne yapalım AB için gerekli şart diyerek Türkiye de bölücülüğü ve ihaneti bile serbest bırakan kanunlar çıkaran AKP, şimdi bu konuda AB'ye karşı göstermelik bir cesaret nümayişi yapmaktadır. Ancak bunu yaparken bir manevra alanı, bir ric'at imkânını da elde bulundurmak kurnazlığını göstermektedir. Aslında burada bir oyun oynanmaktadır.

Türk milleti bütün bu olanları ibretle izlemekte ve bunun nasıl sonuçlanacağını merak etmektedir. Bu trajedinin son perdesinin nasıl kapanacağı, Başbakan Erdoğan'ın seçim meydanlarında namusumuzdur dediği başörtüsü ile koruyuculuğuna talip olduğu insan onurunun akıbetinin ne olacağı Meclis açılıncaya görülecektir. AKP, bizzat Başbakanın açıkladığı tutumundan dönerse, buna aslında kimse şaşırılmamalıdır. Çünkü samimiyetsizlik AKP'nin şiarıdır.

IRAK TÜRKMENLERİ AKP DUYARSIZLIĞI

Irak'ta büyük endişe verici vahim gelişmeler yaşanmaktadır. AKP iktidarının Kürt aşiretlerinin zulmüne terk ettiği Iraklı Türkmen kardeşlerimiz, şimdi de ABD işgal kuvvetleri tarafından imha edilmek tehlikesiyle karşı karşıyadır. ABD kuvvetleri bir haftadır Telafer şehrini acımasızca bombalamakta, Türkmenler katledilmektedir.

Bu fırsattan yararlanan Kürtler de Telafer'de bir etnik temizlik hazırlığına başlamıştır. İmkân bulabilen Türkmenler göç hâlinindedir. AKP Hükûmeti Türkmenlerin katledilmesine ilgisiz bir seyirci gibi sessiz kalmıştır. Daha da vahimi Dışişleri Bakanı ABD operasyonlarının Türkmenleri hedef almadığını, terörist gruplara yönelik olduğunu söyleyebilmiştir.

Bu saldırılarla eş zamanlı olarak Kürt aşiret liderleri Türkiye'ye açıkça meydan okumuş ve Kerkük'ün sözde Kürt kimliğini korumak için savaşa hazır olduklarını söylemek cür'et ve cesaretini bulmuşlardır. Buna karşılık AKP iktidarı Türkiye'nin haysiyetinin ayaklar altına alınmasına ses çıkaramamış, bu meydan okumaları alttan alarak, bu aşiret temsilcilerine Ankara'da büyük itibar göstermiştir.

Türkiye'nin sabrının taşma noktasına gelindiği artık bu Kürt aşiretlerine anlayacakları dilde ikaz edilmelidir. AKP Hükûmeti ABD'nin Telafer'de Türkmen katliamını durdurması için gereken her tedbiri derhâl almalıdır. Türkmen kardeşlerimizi topluca katle yönelen ABD kuvvetlerinin lojistik desteğinin Türkiye'den sağlandığı gerçeği karşısında, derhâl kararlı bir tepki gösterilmeli ve bunun icabı derhâl yapılmalıdır. Habur sınır kapısı derhâl kapatılmalıdır.

AKP Hükûmetinin akidesi buna müsait olsa bile Türk milletinin bu vahşet karşısında sessiz kalamayacağı, bedeli ne olursa olsun Türkmen katliamına izin vermeyeceği ABD'ye derhâl hatırlatılmalıdır.

AKP iktidarının yangın yerine çevirdiği Türkiye'nin etrafında-ki ateş çemberi de giderek ağırlaşmaktadır. Irak'ta yaşanan gelişmeler çok tehlikeli bir mecraya girmiştir.

AKP iktidarı, bütün bu olayları kayıtsız ve ilgisiz bir seyirci gibi uzaktan izlemektedir.

Son dönemde Türkmenlerin millî varlığına yönelik imha çabaları hız kazanmıştır. ABD'nin şımarttığı Kuzey Irak'taki Kürt gruplar Türkmenleri ezmek ve yok etmek için her yola ve yönteme başvurmaktadır.

Telafer'de yaşanan Türkmen katliamı, ABD'nin de Türkmenleri hedef alan sindirme harekâtının bir parçası olduğunu göstermiştir.

AKP iktidarı Türkmenleri feda etmiş, ABD ve Kürt peşmergelelere yaranmak için kaderlerine terk etmiştir.

Telaferde'ki Türkmen katliamına seyirci kalan AKP, Birleşmiş Milletler Genel Sekreterinin bile yasa dışı olduğunu söylediği bu barbarlık karşısında Türk milletinin başını eğik bırakmıştır.

Zina manevralarıyla meşgul olan Başbakan Erdoğan'ın bu konuda bir şey söylediğini duyan olmamıştır.

Dışişleri Bakanı Abdullah Gül'ün de Telafer katliamından bir hafta sonra görüntüyü kurtarmak için ABD'ye karşı yaptığı inandırıcı olmayan sözde çıkış da lâfta kalmıştır. Dışişleri Bakanının bu konudaki ifadeleri aslında hem bir itiraf hem de bir aczin ifadesi olmuştur.

ABD ile Irak'a yönelik iş birliğinin etkileneceğini mahcup bir ifadeyle söyleyen Dışişleri Bakanı, bunun için gerekli somut adımları atmak bir yana, bunlar neler olabileceğini dahi ifade edecek cesareti gösterememiştir.

Türk Hükûmeti, Telafer yerle bir edildikten ve Türkmenler göçe zorlandıktan sonra çadır kamplarına çekilen Türkmen kardeşlerimize yiyecek ve giyecek yardımı amacıyla birkaç kamyon

göndermekle yetinmiştir. Habur Sınır Kapısı geçici bir süre için bile kapatılmamış, Telafer'i bombalayan ABD işgal güçlerinin lojistik desteği kesintisiz sürmüştür.

Bugün Telafer'de Türkmen varlığı silinmeye çalışılmakta olup, şehrin kontrolü silâhli peşmergelelere emanet edilmiştir. Türkmen kardeşlerimiz her baskıya maruz bırakılarak bölgeyi terk etmeye zorlanmış ve göçmen durumuna düşürülmüştür.

Millî çıkar ve millî hassasiyet kavramlarına yabancı olan AKP iktidarının Irak politikasının Türkmenler için acı sonucu maalesef bu olmuştur.

Siyasî çıkar hesaplarıyla ve ABD korkusuyla Türkmenleri katleden ve Türkiye'nin toprak bütünlüğünü tehdit edecek arayışlara giren Barzani ve Talabani gruplarını "kardeşlerimiz" diye kucaklayan AKP yöneticileri, Türkmenleri yok olmaya terk etmiştir.

Bugün Türkiye'nin Irak'ta hiçbir siyasî ve askerî etkisi ve varlığı bulunmamaktadır.

Bundan cesaret alan ve yüz bulan Irak'lı aşiret liderleri Türkiye'yi açıkça tehdit etmekte artık bir beis görmemektedir. Kerkük için savaşıyoruz diye meydan okuyan Barzani aşiretine hiçbir AKP yöneticisi, kime karşı savaşacağını sormak ve bu savaşın sonunun onlar için hüsrana olacağını hatırlatmak cesaretini ve basiretini göstermemiştir. Bu atalet politikasıyla Kürtlerin Irak'ta bağımsız devlet olma sürecinin önünü açan AKP iktidarı Türkiye'nin Irak politikasını Kürt ipoteğinin altına sokmuştur.

AKP'nin bu gaflet yolculuğu terörist PKK'yı da cesaretlendirmiş, bu kanlı örgütün Irak'taki elebaşılığını basın mensuplarına alanen mülâkat verecek hâle gelmişlerdir.

Kandil Dağı'ndaki inlerinden çıkan bu caniler, şimdi AKP'nin büyük dostu Barzani ve Talabani'nin himayesinde Kuzey Irak'taki şehirlerde yuvalanmaya başlamışlardır. Bu teröristler şimdi siyasî aktör olarak varlıklarını sürdürme arayışlarına girmişlerdir. Tela-

fer'de Türkmenleri imha için bomba yağdıran ABD işgal güçleri, Kuzey Irak'ta at koşturan bu teröristlere karşı en ufak bir harekette bulunmamıştır.

Telafer'de sivil halka katliam yapan ABD askerleri, hemen birkaç kilometre ötede yuvalanan PKK'lı teröristlere karşı kılını dahi kıpırdatmamıştır.

Daha da vahimi, terör örgütü elebaşları ABD yetkilileriyle görüşmekte olduklarını bir iftihar vesilesi ve güç gösterisi olarak basına açıklamışlardır. Bu açık itiraf karşısında AKP yetkilileri ise böyle bir şey olduğunu sanmadıklarını söylemek gibi gayriciddî bir tutum içine girmişlerdir. Irak'ı büyük bir askerî güçle bir yangın yerine çeviren ABD'nin, terörle mücadele ve Kuzey Irak'taki PKK varlığına son verme konusunda Türkiye'ye verdikleri sözleri bugüne kadar niye yerine getirmediklerini hiç düşünememiş, bunu sorgulamak gibi haysiyetli bir tutum sergileyememiştir.

Sonuç olarak, ABD ile iş birliğinin etkilenebileceği gibi anlamsız açıklamalar havada kalmış, Türkmen katliamı ve PKK teröristlerini himaye etmek bile Habur Sınır Kapısı'nın kapatılmasına yetmemiştir. AKP iktidarı, ABD kuvvetlerinin askerî lojistiğini sağlayan itaatkâr iş birlikçi ve taşeron rolünü sadakatle sürdürmeyi tercih etmiştir.

Kuzey Irak'ta oynanan oyunun son perdesi kapanmak üzere-dir. Tarihî Türkmen şehri Kerkük'ün Kürtleşmesi yolunda büyük mesafe alınmıştır. Türkmenler silinmiş, Kürt gruplar arazi talanı ve nüfus yapısını kökten değiştirmek emellerinde hedefe çok yaklaşmışlardır. Kerkük'te sona geline senaryonun bir provası da Telafer'de yapılmıştır.

MİLLÎ HESAPLAŞMA

Türkiye maalesef her cephede tuzaklar ve tehlikelerle dolu bir maceraya sürüklenmiştir. AKP iktidarı saltanatını sürdürmek için Türkiye'nin geleceğini feda etmekten çekinmemektedir.

Ancak Türk milleti AKP'nin bu sorumsuz siyasetine mutlaka

dur diyecektir. Bu talihsiz dönemi geride bırakacaktır. AKP için gerçeklerle yüzleşme günü yaklaşmaktadır. İflâs eden bu tehlikeli zihniyeti Türk milleti tasfiye edecek ve bu millî hesaplaşma sandık başında görülecektir. Bu karanlık dönem sona erecek, Türkiye bu kâbustan uyanacaktır.

Tarihimize baktığımızda, en karanlık günlerin ve en olumsuz şartların bile azmini yenemediği Türk milletinin sağduyusuna ve geleceğine sahip çıkma iradesine herkes inanmalı ve güvenmelidir.

AKP'nin son çırpınışları beyhudedir. Türk milletine sırtını dönmüş, nimet ve ikbal paylaşımı peşinde koşan AKP idarecileri siyasî hesaplarını seçim sandığında Türk milleti önünde, şahsî sorumluluklarının hesabını da Türk adaleti önünde vereceklerdir.

Bugün Türkiye'nin geleceğini çok ciddî biçimde tehdit eden tehlikeli bir ateş çemberinden, bir sırat köprüsünden geçilmektedir. Türkiye, millî kimliğini, Türklük şuurunu ve millî birliğini hedef alan büyük bir suikastla karşı karşıyadır. Millî varlığımız ve dirliğimiz tehdit altındadır.

Türkiye üzerinde haince hesapları ve emelleri olan bütün ihtiraslar ve bölücü hevesler bugün bir ihanet seferberliği içine girmiştir. Bu yöndeki tahrikler meydanı boş bulan bir cür'etle devam etmektedir.

Bu şartlar karşısında Türkiye'ye gönülden bağlı vatanseverlerin hareketsiz kalmaları, Türklüğün şerefli tarihine ve Türk milletine karşı yapılacak en büyük ihanet olacaktır.

Türkiye'nin geleceğine kastetmek isteyen bu hıyanet ittifaklarına ve ihanet odaklarına hak ettikleri millî bir mukabelede bulunmak ve bütün bunların baş sorumlusu, hamisi ve teşvikçisi olan AKP zihniyetine gerekli dersi vermek zamanı artık gelmiştir.

Türkiye'de yaratılan tepkisizlik ortamından cesaret alan bu ihanetin bedbaht yolcularına dur demek, buna karşı millî şuurun

rehberliğinde topyekûn bir şahlanış başlatmak, artık kaçınılmaz millî bir görevdir.

AKP'nin temsil ettiği bu tehlikeli anlayışla demokratik hesaplaşma günü gelmiştir. Bu millî hesaplaşma her ilde, her ilçede ve beldede, Türkiye Sevdası türküsünün söylendiği vatanın her köşesinde aziz milletimizle omuz omuza yapılacaktır.

Aziz vatanımızın karşı karşıya bulunduğu tehditler ve büyük Türk milletinin içinde bulunduğu vahim durum karşısında bu hepimiz için millî ve tarihî bir görevdir.

AKP'İN YAPISI

AKP iktidarı, vurgun ve talanı devlet politikası, siyasî takıyye-yi ve riyakârlığı da siyasî mezhep hâline getirmiş, inançsız ve samimiyetsiz bir kadrodan oluşan bir menfaat ortaklığıdır.

AKP'nin Türkiye'nin gündemine bizzat getirdiği zina konusunda yaşanan son gelişmeler, AKP'nin inançsızlığını bir kere daha göstermiş ve her yönüyle bir ibret vesilesi olmuştur.

11 Eylül 2004 tarihinde yaptığımız basın toplantısında AKP'nin bu konuda sergilediği ilkesiz ve ikiyüzlü tutum hakkında şunları belirttiğimiz hatırlanacaktır:

“Bugüne kadar, ne yapalım AB için gerekli şart diyerek Türkiye’de bölücülüğü ve ihaneti bile serbest bırakan kanunlar çıkaran AKP, şimdi bu konuda AB’ye karşı göstermelik bir cesaret nümayişi yapmaktadır. Ancak bunu yaparken bir manevra alanı, bir ric’at imkânını da elde bulundurmak kurnazlığını göstermektedir. Aslında burada bir oyun oynanmaktadır.

Türk milleti bütün bu olanları ibretle izlemekte ve bunun nasıl sonuçlanacağını merak etmektedir. Bu trajedinin son perdesinin nasıl kapanacağı, Başbakan Erdoğan’ın seçim meydanlarında namusumuzdur dediği başörtüsü ile koruyuculuğuna talip olduğu insan onurunun akıbetinin ne olacağı Meclis açılınca görülecektir. AKP, bizzat başbakanın açıkladığı tutumundan dönerse, buna aslında kimse şaşırılmamalıdır. Çünkü samimiyetsizlik AKP’nin şiarıdır.”

AKP bizi yanıltmamış, bu tespit ve teşhislerimizi doğrulayan bir riyakârlık ortaya koymuştur. Bizzat başbakanın “ailenin kutsallığı”nın, “kadının haysiyeti”nin ve “insan onuru”nun korunması için toplumsal ahlâk bakımından şart olduğunu söylediği zina konusunda AKP yine geri adım atmış, hazırladığı yasa düzenlemesini son anda Meclise getirmekten vazgeçmiştir.

AKP bu konuda da Türk milletiyle oyun oynayarak âdetâ

alay etmiş, siyasî zina hâlinde suçüstü yakalanmıştır. Maskesi tamamen düşmüştür.

Hiç olmazsa ahlâk konularında tutarlı, kararlı ve samimî olmasını bekleyen AKP'lileri bile hayal kırıklığına uğratmıştır.

CHP'nin şahsında suç ortağı arayışına giren AKP'nin Türk milletine artık söyleyeceği hiçbir şey kalmamıştır.

Ancak AKP'nin Türk milletine hiç olmazsa bir ahlâk borcu vardır. Başbakan Erdoğan'ı bu borcu eda etmeye davet ediyorum. Türk milleti AKP'nin AB'nin dayatmalarına boyun eğen bu teslimiyetçi tutumu karşısında şunu merak etmektedir:

AKP zihniyetinin AB ile ilişkilerde kutsal saydığı herhangi bir millî, manevî ve ahlâkî değer kalmış mıdır?

Türkiye'de namus kavramı ve ahlâk temelinde başlattığınız bu tartışma sonunda, hiçbir şey olmamış gibi, ric'at etmenizin ahlâkî bakımdan temsil ettiği manayı Türk milleti nasıl değerlendirmelidir?

Olağanüstü toplantıya çağırdığınız Türkiye Büyük Millet Meclisinde son anda Türk Ceza Kanunu tasarısını komisyona geri çekmekle Meclis itibarını mı kazanmıştır? Namus kavramını mı korumuştur?

Bu suallerin cevabını aslında her Türk vatandaşı kendi vicdanında verecektir. Anayasa'yı bile tek başına değiştirecek büyük bir çoğunlukla iş başında olan AKP'nin bu aczinin, bu inançsızlığının ve içten pazarlıklı tutumunun hiçbir izahı yoktur.

AKP'nin gerçek hüviyeti işte budur.

Bu anlayışta olan AKP yöneticilerinden ilkeli bir tutum beklemek, aslında aşırı bir iyimserlik ve safiyet olacaktır. AKP'nin namusum dediği başörtüsü konusunda, Kur'an kursları ve İmam Hatipler konusunda ve YÖK konularında da aynı ilkesiz tavrı sergilediğini Türk milleti yaşayarak öğrenmiştir.

AB'nin böyle bir teslimiyet anlayışına sahip AKP'yi her konu-

da kullanmak istemesi de aslında yadırganmamalıdır.

Türkiye'yi oyalamak ve her istediğini yaptırmak için AB'nin önümüzdeki dönem bir dizi şarta ve şantaja bağlanmış göstermelik bir süreç başlatması hâlinde, AKP zihniyetinin Türkiye'yi hangi karanlık noktalara sürükleyeceğini görmemek ve bundan derin endişe duymamak mümkün değildir.

Ancak AKP, geri dönüşü olmayan bir yok oluş sürecine girmiştir. Türkiye'nin yönetimine ileride talip olacakların gereken ibret derslerini çıkaracağı maddî ve manevî bir enkazı geride bırakarak yakında gidecektir.

Bu iktidardan kurtulmak Türkiye için artık bir onur meselesi hâline gelmiştir.

YALAN SALTANATI

Türkiye her cephede böyle bir kaos ve kriz ortamına sürüklenmişken, millî onurunu koruyamayacak kadar zavallı bir duruma düşürülmüşken, AKP yöneticileri hâlâ yandaşlarının “Türkiye sizinle gurur duyuyor” sloganlarından teselli aramakta ve iktidar koltuğuna yapışmak için her yolu denemektedir.

Türkiye'nin nereye götürülmek istenildiğini bu tabloya bakarak kestirmek hiç de güç değildir.

Bu tehlikeli gidişe seyirci kalan, demokratik yollarla bunu önlemek için üzerine düşen görevi yapmayan herkes, doğacak sonuçların kendi payına düşecek sorumluluğunu üstlenecektir.

Millî değerlere bağlılığı, millî birlik ve beraberliğin savunuculuğunu yapmayı çağ dışı bir düşünce olarak gören, bu değer ve kavramların tahrip olmasına karşı ses çıkarmamayı ise çağdaşlık ve demokrat olmanın bir ölçüsü sayan, sözde demokrasi havarileri bu vebalden kurtulamayacaktır.

Bu çevrelerin AKP'nin dümen suyuna girerek kendi menfaat gemilerini bulanık sularda bir süre daha yüzdürmeleri belki mümkün olabilecektir. Ancak, aynı geminin yolcusu olduklarını unutan bu çıkar çevreleri, muhalefete sansür uygulayan basın ve AKP'nin her istediğine bir robot gibi el kaldıran milletvekilleri, devlet gemisi maazallah batarsa, kendilerini kurtaramayacaklarını hiç unutmamalıdır.

Herkes, her kurum ve kuruluş sonunda “ne ektiye onu biçecektir.” Ancak, gözü kararmış bu iktidarın Türkiye'yi sürükleyeceği buhranlardan en fazla zarar gören sonuçta yine Türk milleti olacaktır.

KALKINMA YALANI

Bugün Türk ekonomisi çökme noktasına gelmiştir. Ekonomik kriz alarmı veren yüksek bürokratlar AKP'li bakanlar tarafından azarlanarak susturulmaktadır. AKP döneminde tarihinin en ağır borç batağına saplanan Türkiye'de işsizlik ve yoksulluk artık tahammül edilemeyecek bir sınıra dayanmıştır. Kaynağı belli olmayan geçici sıcak para girişiyle ayakta tutulmaya çalışılan ekonomik yapı, korkarız ki yakında infilâk edecektir.

Bu tablo ortadayken, AKP iktidarı sathî bir istikrar görüntüsünü ayakta tutmaya çalışmak dışında hiçbir şey yapmamaktadır. Bu alanda da ciddî ve köklü bir tedbir alma iradesinden yoksundur. Orman arazilerini işgal eden bakanların, ihale takipçiliğini düzenli meslek hâline getiren tüccar danışmanların elinde, Türkiye ekonomik bir felâkete hızla yol almaktadır.

Türk milletine sırtını dönen, işçi, memur, çiftçi ve köylüyü bu kaçınılmaz sona mahkûm eden AKP iktidarı, devlet kaynaklarını talan etme telâşına düşmüştür.

Ekonomik ve sosyal sıkıntılar içinde kıvranan Türk milleti, hayalî bir cennet vaadi peşinde bir hayal yolculuğuna çıkarılmıştır. Türkiye'ye verebileceği hiçbir şeyi olmayan AKP, son ümidini bütün sıkıntıların ve dertlerin reçetesi olarak göstermeye çalıştığı Avrupa Birliğine bağlamıştır.

AB YALANI VE SORULAR

AKP iktidarının elinde Türk milletini oyalayabileceği yegâne vasıta olarak Avrupa Birliği kalmıştır. Ancak, burada da yolun sonuna gelinmektedir. Bu hayal yolculuğunda kader randevusuna kısa bir zaman kalmıştır.

AKP'nin ve Başbakan Erdoğan'ın son günlerde AB'ye karşı kabadayılık taslaması hiç kimseyi yanıltmamalıdır. AB'yi siyasî amaçları için her konuda kullanan ve siyasî iktidarını ayakta tutabilmek için her vesileyle istismar eden AKP'nin, şimdi zina konu-

sundaki “tavşana koş, tazıya tut” kurnazlığı açığa çıkınca AB’ye karşı sesini yükseltmesi de aslında siyâsî bir manevradır.

“Kimse AB üzerinden siyaset yaparak hükûmeti sıkıştırmasın” şeklinde beyanlarda bulunan ve AB iç işlerimize karışamaz diye sahte gövde gösterisi yapan Başbakan Erdoğan’a şunları sormak isteriz:

1. Türk milletini aldatmak ve AKP’nin yalan saltanatını sürdürmek için AB’yi bugüne kadar kullanan siz değil miydiniz?

2. AKP’nin teslimiyetçi tutumu nedeniyle AB bugüne kadar sürekli Türkiye’nin iç işlerine karışırken aklınız nerdeydi?

3. Yakın geçmişte devlete meydan okuyan bölücü hevesler ihanet provaları yaparken, AB’nin talebi diyerek bunları teşvik eden siz değil miydiniz?

4. Türk adaletine hakaret eden AB’nin baskısıyla bu ihanet ortaklarını mahkemelere baskı yaparak salıveren sizin iktidarınız değil miydi?

5. Türkiye’nin millî birliğinin ve kardeşliğinin temeline dinamit koymak sonucunu vereceği bilinen AB dayatmaları karşısında boyun eğerek teslim olan ve sonra da bunlar aslında “Ankara Kriterleridir” diye bunu savunmaya çalışan siz değil miydiniz?

6. Şimdi hangi yüzle, eserinden şikâyetçi müellif gibi AB’nin Türkiye’nin iç işlerine müdahalesinden yakınabiliyorsunuz? Kim, kimden şikâyet ediyor?

AKP Hükûmeti bu soruların cevabını dürüstçe verebilecek medenî cesarete sahip değildir.

TARİH:

**07
EKİM
2004**

SONUN BAŞLANGICI: İLERLEME RAPORU

Türkiye'nin geleceğini ilgilendiren konularda üzücü gelişmelere sahne olan hassas ve sancılı bir döneme girmiş bulunuyoruz. Avrupa Birliği Komisyonunun Türkiye İlerleme Raporu 6 Ekim 2004'te açıklanmıştır. Böylece, AB'nin Türkiye hakkındaki gerçek niyetleri somut olarak nihayet anlaşılmıştır. Türkiye, bir kavşak noktasına gelmiştir.

Bu konuların bütün yönleriyle açıkça ve samimiyetle konuşulması ve gerçeklerin dürüstçe ortaya konulması hayati önem taşımaktadır.

Burada, ne saptırma gayretlerine ne de gerçeklerden kopuk, iyimser bir bakış açısını yansıtan romantik değerlendirmelere yer olmalıdır. Türk milletine saygısı olan herkes, bu konularda somut gerçeklere dayalı samimi ve sağlıklı bir değerlendirme yapmalıdır. Herkes dürüst ve namuslu olmalıdır.

AB ile ilişkilerimizin geçmişi ve bugüne kadar geçirdiği gelişme seyri, aslında Türkiye için bir hayal kırıklığı hikâyesi olmuştur. Bu uzun süreçte Türkiye sürekli dışlanmış, ön yargıların kurbanı hâline getirilerek âdeta bir özürülü ülke muamelesi görmüştür.

Şurası bir gerçektir ki, millî bir hedef olduğu her vesileyle tekrarlanan AB konusu, bazı çevrelerce, esas itibarıyla bir istismar aracı olarak kullanılmıştır. AB'nin yörüngesinde de olsa, bir şekilde civarında kalmak, Türk milleti için bir kimlik sorunu olarak takdim edilmeye çalışılmıştır.

Böyle tali bir konumda olmayı bile, Türkiye için bir beka meselesi olarak gösteren inançsız menfaat ittifakları, maalesef, devlet ve toplum hayatımızda her zaman etkili olmuştur.

Türkiye'ye vereceği hiçbir şey olamadığı tutum ve icraatıyla ortaya çıkan AKP iktidarı, meşruiyetinin dayanağını ve siyasî gele-

Sadece bizim değil milletimizin zaferi

Başbakan Erdoğan, AB'nin İlerleme Raporu hakkında medya'ya bilgi verdi. Raporun "sınırlı yeşil ışık" olduğunu söyledi. "Bu raporun amacı, milletimizi bilgilendirmek" dedi. Erdoğan, bu noktaya gelmesinin kalbi arzularını ve milletimizin iyiliği için CHP'nin Süleyman Demirel'in raporunu "Ben sadece yeşil ışık" diye tanımladığını söyledi.

Sınırlı yeşil ışık

'AMA'SI ÇOK EVET

AB Komisyonu'nun beklenen İlerleme Raporu hükümet dahil birçok kesimce olumlu bulundu. Ancak raporda Türkiye'ye getirilen özel koşullar dikkat çekiyor. Ankara 'çekincelerle' kabul edildi. İlk engel Kıbrıs olacak. Yeni bir Katılım Ortaklığı Belgesi olmayacak.

Yeni 'ev ödevi' listesi

Erdoğan: Rapor dengeli

KONUĞU EVET DEDİK

AB Komisyonu'nun raporunda, Türkiye'ye "sınırlı yeşil ışık" verildiği belirtiliyor. Başbakan Erdoğan, Türkiye'ye "sınırlı yeşil ışık" verildiğini belirterek, "Türkiye'ye bu raporun kabul edilmesi, Türkiye için büyük bir başarıdır. Biz sadece yeşil ışık değil, aynı zamanda kırmızı ışık da görüyoruz. Biz sadece yeşil ışık değil, aynı zamanda kırmızı ışık da görüyoruz. Biz sadece yeşil ışık değil, aynı zamanda kırmızı ışık da görüyoruz."

Evet size başka muamele yapıyoruz!

AB Komisyonu'nun Türkiye'ye hayır diyen Fransız üyesinin toplantısına sızdım. İfadamlarına "tehlikeleri" anlatan Barrot, toplantı sonunda Türk olduğumu söyleyince "Ben sizi severim" deyiverdi.

ceğinin teminatını, AB projesinin bir şekilde canlı tutulmasında aramıştır. Türk milleti için her alanda bir hüsrana ve yıkım olan icraatını ve zihniyetini gözlerden kaçırmak için buna bir can simidi gibi tutunma telâşında olmuştur.

AKP iktidarı ile bu konuda çıkar hesabına dayalı kader ortaklığı yapan AB lobileri de Türk milletini yanıltmak ve şartlandırmak için büyük bir gayret içine girmişlerdir.

Türk milletini hayalî bir hedef peşinde oyalamayı kendi varlıklarını sürdürmenin temel şartı olarak gören bu çıkar ittifakı, bugün de gerçekleri saptırmak telâşında içindedir.

Gerçekler apaçık ortadayken, hayal yolculuğunun sürdürülmesi için hayalî senaryolara dayanan pembe tablolar çizilmektedir. Siyasî iflâsı tescil edilen AKP'nin bundan başka sarılacağı bir dal kalmamıştır. Ancak, AKP iktidarını bu çürük dal da mukadder akıbetten kurtaramayacaktır. Korkunun, telâşın ve bu son çırpınışın, ecele faydası olmayacaktır.

AB, bugüne kadar, Türkiye'ye ayrımcı muamele yapılmayacağı konusunda sürekli teminat vermiştir. AKP Hükümeti de son güne kadar bu konuda AB'den garanti aldıklarını resmen açıklamıştır. Başbakan ve hükümet yetkilileri, rapor açıklanmadan hemen önceki dönemde AB kapısının sonuna kadar açıldığı, Türkiye'nin üyeliğinin önünde artık bir engel kalmadığı ve bu yönde dönüşü olamayan bir sürece girildiği gibi içi boş kalıp sloganları sürekli tekrarlamışlardır.

6 Ekim 2004 günü AB komisyonu iki ayrı rapor açıklamıştır. Bunlar, 2004 Türkiye İlerleme Raporu ve Türkiye'nin muhtemel AB üyeliğinin ortaya çıkaracağı sorunlar hakkında etki raporudur. Bu iki rapora bakıldığında, bu sözlerin ve teminatların bir kere daha boşa çıktığı görülmüştür.

AB'nin Türkiye konusunda ortaya koyduğu iradenin gerçek

niteliği ve amacının tam olarak anlaşılabilmesi için, bu iki raporun bir arada ele alınması ve Komisyonun tavsiyelerinin bunlar ışığında değerlendirilmesi gereklidir.

İlerleme Raporu'nda, AB'nin Türkiye'yi nasıl gördüğünü ortaya koyan bir Türkiye tablosu çizilmiştir. Bu tablo, özel maksatlarla ve zorlamayla şekillendirilmiş karanlık bir tablodur. AB Komisyonu, burada yer alan tespit ve değerlendirmelerden hareket ederek, Türkiye-AB ilişkilerinin bundan sonraki mecrası ve seyri hakkında bir şablon, bir yol haritası çıkarmıştır. Türkiye'nin önüne bir denklem koymuştur.

İlerleme Raporu, Komisyonunun tavsiyeleri ve Etki Raporu'nun bir bütün olarak ortaya koyduğu Türkiye tablosu, AB'nin Türkiye hakkındaki gerçek niyetlerinin bir aynasıdır.

A. İlerleme Raporu

B. Etki Raporu

C. Komisyonun tavsiyeleri

Birlikte değerlendirilmelidir.

AB'YE GÖRE TÜRKİYE

A Raporda, özetle şu sonuçlara varılmıştır: Türkiye'de son dönemde siyasî kriterlere uyum için gerekli yasal düzenlemelerin yapılmasında ve bunların hayata geçirilmesinde ilerleme sağlanmıştır. Ancak, bu konularda birçok eksiklik bulunmaktadır. Türkiye, raporda altı çizilen bu eksiklikleri düzeltmek için ciddi çabalar harcamalıdır.

AB Komisyonunun değerlendirmesinin sonuçları bu ifadelerle raporda yer almıştır. Şimdi, AB'nin siyasî kriterlere uygunluk açısından Türkiye'de eksik ve yetersiz gördüğü ve bu nedenle tenkit ettiği hususlar arasında dikkat çeken somut konuların neler olduğuna yakından bakalım.

1 Bu çerçevede, ilk olarak, AB'nin terörist başı Abdullah Öcalan hakkında yeni bir kriter geliştirdiği hayret ve esefle görülmektedir. Raporda, AKP Hükûmetinin Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi kararlarını Türkiye'de yeniden yargılama sebebi kabul etmesine rağmen, Öcalan davasının bunun kapsamı dışında kaldığı bir eksiklik olarak tenkit konusu yapılmaktadır. AB, şimdi de, kanlı terörist Öcalan'ın Türkiye'de yeniden yargılanması yolunu açacak yasal değişikliklerin süratle yapılmasını istemektedir.

2 İkinci husus, Türkiye'de zorla yaratılmaya çalışılan millî azınlıkların hakları konusundaki eksikliklerdir. AB raporunda 1923 Lozan Antlaşması sorgulanarak, Türkiye'de Lozan'da kabul edilen gayrimüslim azınlıkların dışında, Kürt asıllı vatandaşlarımız dâhil, daha birçok azınlık grubu olduğu, buna rağmen Türkiye'nin bu gerçeği kabul etmediği söylenmektedir.

Türkçe dışındaki dillerin öğrenilmesi ve bu dillerde radyo/TV yayını yapılması konusunda, Türkiye'nin uygulamaya koyduğu düzenlemeler de, raporda yetersiz bulunmaktadır. AB'nin kaldırılmasını istediği kısıtlamalar ve bu konudaki talepleri şunlardır:

AB'NİN İSTEKLERİ

Kürtçe kurslarına katılacak öğrenciler için aranan, temel eği-

timi tamamlamış olma şartının kaldırılması istenmektedir. Yani, AB, on beş yaşından küçüklerin de, istedikleri her yaşta bu kurslara devam etmesini savunmaktadır. Ayrıca, Kürtçe özel kursların devletten maddî yardım alamaması da tenkit konusu yapılmaktadır.

Kürtçe radyo/TV yayınları konusunda ise Türkiye'nin karşısına şu taleplerle çıkmaktadır: Yayınlardaki günlük ve haftalık zaman sınırlandırması kaldırılmalıdır. Aynı şekilde, yayınların içeriği konusunda aranan "devletin bölünmez bütünlüğü" ilkesine saygı şartı da kaldırılmalıdır. Son olarak da çocuk programlarına izin verilmelidir.

Azınlık hakları konusunda raporda vurgulanan diğer eksiklikler ve talepler de şu şekilde ortaya konulmuştur: Türkçe dışındaki azınlık dillerinin siyasî planda kullanılmasına izin verilmesi, siyasî partilerin bu dilleri siyasî iletişimde ve parti propagandalarında kullanmasının yasal hâle getirilmesi. AB, bu talebiyle etnik ayrılıkçılık temelinde siyaset yapılmasının önünün açılmasını istemektedir.

AB'nin tenkit ettiği diğer önemli bir konu da Yeni Türk Ceza Kanunu olmuştur. Türkiye'de yakın zamanda büyük tartışmalar yaratan ve AB'nin her isteği karşılanarak sonuçlandırıldığı söylenen yeni TCK'nın, AB'yi yine de memnun etmediği raporda açıkça belirtilmektedir. AB, düşünce ve ifade özgürlüğü konusunda sınırlı bir iyileştirme getirdiğini söylediği yeni Ceza Kanunu'nun şu maddelerinden rahatsızdır: Terör örgütüne yardım ve yataklık etme fiillerini cezalandıran 169. madde, İrk ve din temelinde kin ve düşmanlığa tahrik hakkındaki 312. madde ile Türk devletine ve Türklüğe hakaret fiillerini düzenleyen 159. madde.

AB'nin rahatsızlığı burada da bitmemektedir. Terör propagandası yapılması ve terörist kuruluşların açıklama ve propaganda malzemelerinin yayınlanması ve basımı hakkında Terörle

Mücadele Kanunu'nda yer alan 6 ve 7. maddeler de AB için endişe kaynağıdır.

Sonuçta AB Türkiye'den şunları talep etmektedir: Bu maddeler kullanılarak şiddet unsuru içermeyen düşünce açıklamaları cezalandırılmasın, bu maddeler düşünce ve ifade özgürlüğünü zedelemeyecek hâle getirilsin. Yani, terörü haklı göstermek, bölücülük yapmak, Türk devletine ve Türklüğe hakaret etmek, devlete ihanet etmek, suç sayılmasın ve cezalandırılmasın. AB'nin istediği açık ve net olarak budur. Raporla Türkiye'nin düzeltmesi gereken hususlar kapsamında yer alan son bir nokta da "din özgürlüğü" ⁵ alanındaki bir dizi eksiklikler. Gayrimüslim azınlıklar konusundaki eksiklikler iki ana noktada toplanmaktadır:

Rum, Ermeni ve Yahudi azınlıklara tüzel kişilik tanınması, vakıflarını idare etmelerine Türk makamlarının karışmaması, ⁶ din adamı eğitimi vermelerine müsaade edilmesi, Vakıf malları üzerindeki kısıtlamaların kaldırılması birinci grup isteklerdir. Heybeliada Papaz Okulunun açılması ve Fener Rum Patriğinin "ekümenik" sıfatını kullanmasının kabul edilerek, bunun sonucu kendisine siyasi statü tanınması da diğer talepler olarak sıralanmıştır.

Raporla, ayrıca, Müslüman azınlık kavramına da yer verilmiş ve bu çerçevede Sunnî olmayan Müslüman azınlıkların dinî cemaat olarak tanınması, statülerinin iyileştirilmesi ve eğitim ve ibadethane alanlarındaki kısıtlamaların kaldırılması istenilmiştir.

Komisyona Türkiye hakkındaki tavsiyelerine geçmeden ⁷ önce bir önemli konuyu da hatırlatmak istiyorum. Türkiye'nin muhtemel AB üyeliğinin ortaya çıkaracağı sorunlar hakkında komisyonun aynı gün açıkladığı Etki Raporu'nda, Türkiye'nin AB üyelik süreci ile bağlantılı olarak yeni ve vahim kriterler getirilmiştir.

Basında da yer aldığı gibi, Avrupa Birliği;

1- Suriye'nin Hatay üzerindeki hak iddiaları sorununun ^B çözümü konusunda bir formül geliştirmiştir. AB'nin çözüm önerisinde, Türkiye'nin resmî devlet sınırlarından hukuken geçerli sayılmayan sınır olarak bahsedilmiştir. Suriye'nin bu sınırı zımnen tanınması, bunun karşılığında Fırat Nehri'nin su kaynaklarından kendisine daha fazla pay verilmesi önerilebilmiştir.

AB Raporu'nda yer alan Ermenistan kriteri konusunda da, Türkiye'nin AB'ye katılmadan önce komşularıyla sorunlarını çözmesi gerektiği belirtilmiştir ve

2- Türkiye'nin özellikle, Ermenistan'la diplomatik ilişki kurması ve kapalı olan sınırı açması vurgulanmıştır.

Raporla Türkiye'nin çözmesi gereken diğer bir önemli sorunun da 1915/1916'da bölgede yaşanan trajik olayların yorumu ile ilgili olduğu, Türkiye'nin AB'ne katılması perspektifinin, Ermenistan'la ilişkilerin gelişmesine ve 1915/1916 olayları konusunda bir uzlaşmaya varılmasına yol açması gerektiği ifade edilmiştir. Görüleceği üzere AB,

3- Türkiye'den sözde soy kırım iddialarını tanımamasını isteyecek kadar ileri gidebilmiştir. Bu konuda üye olmadan önce bir uzlaşmaya varılması gerektiğinin altı çizilmek suretiyle, AB ile ilgisi olmayan bu konuyu bile resmen bir ön şart olarak Türkiye'nin önüne koymuştur. Türkiye soy kırımını tanıyacak ve arkasından tazminat ödeyecektir. İstenilen budur.

Türkiye'nin ev ödevi karnesi hakkında bu tespitleri yapan AB Komisyonu, çizilen bu karanlık tablo ışığında Türkiye konusunda soyut bir çerçevede ifade edilen tavsiyelerde bulunmuştur. Komisyonun tavsiyeleri incelendiğinde, Türkiye'ye karşı yapılan ayrımcı muamele hem şekil, hem de içerik olarak hemen karşımıza çıkmaktadır.

AB'NİN TÜRKİYE'YE TAVSİYELERİ

Türkiye ile ilgili tavsiyeler, neredeyse başlı başına bir rapor oluşturacak kadar hacimli olup, 9 sayfa tutmaktadır. Bundan önce AB'ye üye olan bütün aday ülkeler için komisyonun zamanında yaptığı tavsiyeler ise, sadece birkaç satırdan oluşan bir paragraf uzunluğunda ortaya konulmuştur.

Türkiye konusunda ise, bir dizi şarta ve mekanizmaya bağlı, ucu açık ve tarihi olmayan göstermelik soyut bir tavsiyede bulunulduğu için, böyle sudan ve karmaşık bir öneriyi izah kolay olmadığından, bunun uzun bir açıklama karmaşası içinde izah edilmesine çalışılmıştır.

Komisyonun tavsiyeleri şu unsurlardan oluşmaktadır: Türkiye'nin reform sürecindeki genel ilerlemesi ışığında ve bir dizi yasanın çıkarılması şartıyla, komisyonun Türkiye'nin siyasî kriterleri yeterince yerine getirdiği düşüncesinde olduğu belirtilmekte ve müzakerelere başlanması önerilmektedir.

Ancak, bu kuru öneri bile, Türkiye'nin 6 kanunu sonuçlandırması şartına bağlanmıştır. Bunlar, Dernekler Kanunu, Türk Ceza Kanunu ve İstinaf Mahkemeleri Kanunu'nun yürürlüğe girmesi ve CMUK, Adli Kolluk Kanunu ve Ceza İnfaz Kanunu'dur.

Daha da önemlisi komisyon müzakerelere başlanması için bir tarih belirtmek bir yana, tahmini bir zaman dilimi dahi telâffuz etmemiştir. Buna karşılık komisyon, Hırvatistan için 2005 başında müzakerelere başlanmasını önermiştir.

Türkiye'de reform sürecinin genişleyerek sürmesi için her yıl yeni rapor hazırlanması ve ilk rapor için 2005 Aralık ayının zikredilmesi suretiyle, bu kritik sorun 2006 yılı ve sonrası belirsiz bir döneme atılmıştır.

Bunun yanı sıra, hiçbir ülkeye yapılmayan farklı bir muamele olarak, Türkiye konusundaki tavsiyelerde şu iki "kaçış yolu" hükmü yer almıştır:

- 1- Birincisi, müzakerelerin ucunun açık olacağı ve sonucunun önceden garanti edilemeyeceği hükme bağlanmıştır. Bunu daha da kuvvetlendirmek için, müzakerelerin sonucunun ne olacağına veya üye ülkelerin bunu millî parlamentolarında onaylayıp onaylamadıklarına bakılmaksızın, Türkiye'nin Avrupa'ya tam olarak bağlı kalmasının sağlanması gerektiğini vurgulamıştır. AB, böylece müzakereleri hiç sonuçlandırmamak veya tam üyelik dışında bir yöne yönlendirmek alternatifini kayda geçirtmiş ve varılacak sonuç her ne olursa, bunun 25 üye ülkenin parlamentolarında onaylanmayabileceğini baştan ortaya koymuş ve resmen tescil ettirmiştir.

Komisyon tavsiyelerinde siyasî reformların daha da derinleştirilmesi için Kürtlerin hak ve hürriyetlerinden tam olarak yararlanmalarının sağlanması, Müslüman olmayan dinî cemaatlerin sorunlarında somut adımlar atılması gereği özellikle vurgulanmıştır.

AB'nin siyasî reformları yakından izlemek için bir denetim mekanizması geliştireceği, Türkiye'ye yeni reform hedefleri vereceği ve bu konulardaki ilerlemelerin yıllık raporlarla gözden geçirileceği belirtilmiştir.

- 2- Bu konularda aksama ve ihlâl olması hâlinde müzakerelerin askıya alınacağı hükme bağlanmıştır.

AB'NİN YALAN CENNETİ

Türkiye'ye 2014 yılına kadar malî destek verilmeyeceği belirtilen tavsiyelerde, iş gücünün serbest dolaşımının sürekli ve kalıcı olarak uygulanmayacağı da vurgulanmıştır. Tarım alanında da uzun süreli geçiş dönemleri getirileceği ifade edilmiştir.

Nihayet, komisyonun tavsiyelerinde Güney Kıbrıs'ın AB üyesi

olduğu ve Türkiye ile müzakere kararının bütün üyelerin kabulünü gerektirdiği vurgulanarak, Türkiye'nin Rumları Kıbrıs'ın meşru temsilcisi olarak tanınması şartı bu yolla hatırlatılmıştır.

Aynı şekilde, Türkiye'nin, Kafkasya dâhil komşularıyla ilişkilerini geliştirmesinin gerekli olduğu vurgulanmıştır. Biraz önce belirttiğimiz gibi, bu konuda ayrıca yayınlanan raporda, bu amaçla Ermenistan sınırının açılması ve asılsız soy kırımı iddialarının kabulünün açıkça belirtilmiş olduğu hatırlanmalıdır.

Türkiye için mutlu bir geleceğe yolculukta bir milat olarak gösterilen AB Komisyonunun kararı, maalesef bu olmuştur. Bunun anlamı gayet açıktır. Gerçekler, niyetler ve hesaplar gün gibi ortadadır.

SONUÇ

Bu gerçekler ışığında şu sonuç ortaya çıkmıştır: Avrupa Birliği, özel bir durum olarak gördüğü Türkiye için diğer aday ülkelerden farklı olarak özel bir yol, özel bir istikamet ve özel bir yöntem ve mekanizma öngörmektedir.

Burada önemli olan şekil ve görüntü değil, esas ve özdür. Bu açıdan bakıldığında, Türkiye için görüntüyü kurtaracak yeni bir oyalama senaryosunun ortaya konulduğu görülmektedir. Bu yaklaşımın temelinde yatan anlayış, ayrımcılık ve dışlama anlayışıdır. AB, Türkiye'ye karşı samimi olmadığını, Türkiye'yi içine almayı bir türlü kabullenemediğini bir kere daha göstermiştir.

Türkiye için, üyelik tarihi ve takvimi olmayan, şeklen ve göstermelik bir süreç için yeşil ışık yakılabilecektir. Bu sürecin gecikme olmaksızın başlatılması konusunda bile bir tavsiye yapılmamıştır. 2002 Kopenhag Zirvesi'nde verilen, siyasî kriterler yerine getirilirse Türkiye ile müzakereler gecikmeden başlayacaktır şeklindeki muğlak sözden bile geriye gidilmiştir.

Bu süreç, nihaî amacı ve hedefi, yönelimleri ve süresi bakımından, her yönüyle ucu açık bir süreç olacaktır. AB, bu süreci tam üyelik istikametinde değil, Türkiye'ye özel statü verilmesi doğrultusunda yönlendirmek ve sonuçlandırmak imkânını elde bulunduracaktır.

Bunun da ötesinde, böyle bir göstermelik süreç, tamamıyla AB'nin kontrolünde, bir dizi şartın kısılcasına bağlanarak kısıtlı bir mecrada yürütülecektir. AB, bu sürecin her aşamasını bir dizi şarta bağlama imkânını elde tutacaktır. Bu amaçla, Türkiye için sürekli bir derinleştirilmiş denetim mekanizması getirilecektir. Bunun sonucu, Türkiye AB'nin dayatmalarına, aşırı talep ve baskılarına boyun eğmediği takdirde cezalandırılacaktır. Bu durumlarda süreç askıya alınacak veya kesilecektir.

Bu suretle, bu topal sürecin bile ilerlemesi, bir dizi şantaj ve dayatmaya bağlı olacaktır. Bunların neler olacağı da açıklanmıştır. Komisyonun iki raporunda Türkiye'nin eksiklikleri olarak yer alan konular, AB'nin bu konudaki talep ve dayatma listesidir.

SORULAR

Bu süreçte Türkiye'nin önüne getirilecek faturalar ve ödettirilecek bedeller 7 ana başlık altında toplanmaktadır. Türk milleti bu gerçekleri bütün açıklığıyla bilmeli, değerlendirmesini buna göre yapmalıdır.

1- Türkiye'den terörist başının yeniden yargılanması istenilecektir. Bunun yanı sıra, İmralı'daki misafirliğinden sıkılan bu caninin tecrit hâline son verilmesi, yanına PKK'lı terörist yoldaşlarının getirilmesi talep edilecektir.

Fazla uzun olmayan bir vadede de, AKP'nin eve dönüş yasası adı altında salıverdiği PKK teröristlerinden geriye kalanlar ve dağdaki silâhlı çeteler için genel siyasî af dayatması karşımıza çıkarılacaktır. Terörist başının da af kapsamına alınması talepleri gelirse, bu kimseyi şaşırtmamalıdır.

Güneydoğu sorununa siyasî çözüm baskıları yapılacak, teröristlerin ve bunların uzantısı ihanet odaklarının siyasî planda faaliyet göstermesinin yolunun açılması ve siyasî çözüm sürecinde Türkiye Cumhuriyeti Devleti tarafından muhatap alınması, bu konuda bir diyalog ve müzakere süreci başlatılması istenilecektir.

AB'nin siyasî çözümden ne anladığı ve neyi amaçladığı da ortadadır. Bunlar AB kurumlarının daha önce aldığı kararlarda ve resmî beyanlarda somut ifadesini bulmuştur. Türkiye'den istenilen özetle şudur: Türkiye'nin millî devlet niteliği ve üniter yapısı tartışmaya açılacak ve yeniden şekillendirilecektir.

2- Türkiye Cumhuriyeti Devleti yeniden tarif edilecek ve

etnik kökeni farklı Türk vatandaşları, siyasî ve hukukî planda, millî azınlık statüsüne kavuşturulacaktır. Bu azınlıkların etnik kimlikleri tanınacak ve eşit statüdeki hakları anayasa teminatına bağlanacaktır. AB çevrelerinin siyasî çözümden murat ettiği işte budur.

Türkiyelilik kimliği ve bilinci yaratılmasını ve bir süreç içinde üniter yapıda kurulmuş millî devletin tasfiyesini amaçlayan bu yaklaşımda, ilk adım olarak kültürel haklar görülmektedir.

AB'nin bu aşamada bunu ön plana çıkarmasının nedeni budur. Etnik temelde ve etnik kimlikte siyaset yapılmasının önünün açılması da bu nedenle talep edilmektedir. Ana dilde eğitim ve radyo/televizyon yayını üzerinde durulmasının arkasındaki niyet burada aranmalıdır.

Türkiye'ye bu konularda yapılan dayatmalar sonucu atılan ilk adımlarla, ilerisi için önemli bir mevzi kazanılmış, bir köprübaşı tutulmuştur. Radyo ve televizyon yayınları ve özel kurslar vasıtasıyla ortak bir azınlık dili yaratılması amacı istikametinde önemli bir mesafe alınmıştır.

Bunun arkasından, azınlık dillerinde eğitim imkânı tanınması dayatması gelecektir. Başta Kürtçe olmak üzere azınlık dillerinin resmi okullarda seçmeli ders olarak kabul edilmesi istenecektir.

Bu şekilde ilerletilecek sürecin sonunda da, bu dillerde eğitimin Türk millî eğitim sisteminin içine alınarak, resmî statüye kavuşturulması Türkiye'nin önüne getirilecektir. Nihayet, bu azınlık dillerine resmî dil olarak hukukî statü tanınması talebi gelecektir.

Listedeki üçüncü talep;

3- Din ve mezhep temelinde millî azınlık kavramının yerleşmesinin sağlanmasıdır. Etnik temelde zorla azınlık oluşturulmasıyla yetinmeyen, bundan tatmin olmayan AB, ayrıca din ve mezhep temelinde yeni bir bölünmenin

tohumlarının atılmasını istemektedir.

Lozan Antlaşması müzakerelerinde batılı ülkelerin dayatmak istediği, ancak Türkiye'nin sonuna kadar direnmesi sonucu başarısızlığa uğrayan bu girişim, şimdi AB süreci vasıtasıyla Türkiye'nin önüne getirilmektedir. AB Raporu'ndaki Müslüman millî azınlık kavramı bu amaca yöneliktir.

Farklı mezheplere ve inanışlara mensup Türk vatandaşlarının bazı sorunlarının çözümü, Anayasa ve kanunlar çerçevesinde Türkiye Cumhuriyeti Hükûmetlerinin bir görevidir. Ancak, Türk vatandaşlarının mezhep temelinde bölünmesini ve bazı mezheplere mensup vatandaşlarımızın azınlık olarak tanımlanmasını, başta o mezheplere vatandaşlarımız olmak üzere, hiç kimse istemeyecektir. Ama ne yapalım ki AB bunu da talep etmektedir.

Türkiye'deki gayrimüslim vatandaşlarımıza ilişkin bir dizi talep de, AB'nin listesinde dördüncü sırayı almaktadır.

Buna göre;

4- Türkiye, Ermeni, Rum ve Yahudi vatandaşlarımıza ait vakıflar üzerindeki her türlü denetimi kaldırarak, bunları yasal denetim dışı bırakacaktır.

Bunun yanı sıra, Heybeliada Ruhban Okulunu açacak ve azınlık cemaatleri için din eğitimi verecek özel yüksek okullar açılmasına izin verecektir.

Bundan başka Türkiye'den Fener Rum Patriğine siyasî statü tanınması ve "ekümenik" sıfatını resmî planda kullanmasını, bütün sonuçlarıyla kabul etmesi talep edilmektedir. Böylece, bir Türk kurumunun başında olan patrik, bütün dünya Ortodokslarının ruhanî lideri olarak her türlü siyasî ve idarî tasarrufta bulunacak ve Türkiye bunları hukuken ve resmen tanıyacaktır.

Beşinci sırayı ise AB ile hiçbir ilgisi olmayan Türkiye üzerinde tarihî toprak talepleri olan ve resmî sınırı tanımayan, Ermenistan

konusu almıştır.

5- Asılsız Ermeni soy kırımı iddialarını gözünü kan bürümüş gibi bir devlet politikası hâline getiren, bunları anayasasında açıkça ifade eden Ermenistan konusunda Türkiye'nin yapması istenilenler şunlardır: Türkiye, bu ülke ile diplomatik ilişki kuracak, kapalı olan sınırı açacak ve bu da yetmeyip sözde soy kırımı iddialarını da bunun tabii sonucu olan maddî tazminatı da ödeyecektir.

AB'nin altıncı talebi;

6- Kıbrıs konusunda Türkiye'nin atması beklenen adımlardır.

Hepinizin bildiği gibi, bundan beş buçuk ay önce AKP iktidarı, Annan Planının referandumda kabulü için siyasî kampanya yürütmüştür. Plan'ın Rumlar tarafından reddedilmesinden sonra da, Kıbrıs Türklerinin siyasî tecritten ve ambargolardan kurtulacağını, AB içinde bu yönde çok önemli gelişmeler sağlandığını açıklamıştır.

Ancak, aradan geçen bu süre içinde, bunlardan hiçbirisi gerçekleşmemiştir. Rumları içine alan AB, Kıbrıs Türklerine sırtını dönmüş, en küçük bir adım dahi atmamıştır.

AKP'nin gösterdiği bu teslimiyet anlayışı sonucu, şimdi de Kıbrıs konusunda Türkiye'nin önüne şunlar getirilecektir. İlk planda, Türkiye'nin Kıbrıs Rumlarını bütün Kıbrıs'ın meşru temsilcisi olarak tanınması istenilecektir.

Bundan sonra asker çekin ve Maraş'ı Rumlara iade edin talepleri gelecektir. Çok kısa bir süre içinde de, Annan Planı Rum taleplerini karşılayacak şekilde değiştirilecek ve Türkiye'nin karşısına bunu aynen kabul etmesi dayatmasıyla çıkılacaktır. Böylece, AKP Hükûmetinin yalnızlığa ve çaresizliğe terk ettiği Kıbrıs Türklüğü, Rumlara yamanacak, asırlık Rum/Yunan hayalinin son perdesi de

zaferle kapanmış olacaktır.

AB dayatma listesindeki yedinci talep, Türkiye'nin devlet yapısına, millî birlik ve beraberliğine karşı işlenen suçların cezalandırılmaması ve suç olmaktan çıkartılmasının sağlanmasıdır. Terör örgütlerine yardım ve yataklık ve terör propagandası yapmak serbest olacak, ırk temelinde millî birliğin dinamitlenmesinin önü açılacak,

7- Türk devletine ve Türklüğe hakaret suç sayılmayacaktır.

Bunun adı da, şiddet içermeyen barışçı görüş açıklamalarının ve ifade hürriyetinin AB standartlarına çıkartılarak koruma altına alınması olacaktır.

Türkiye'nin yerine getirmesi talep edilen bu şartlara ilişkin gerçekler bunlardır. Bu gerçekler karşısında şimdi herkes şu soruları sormalı ve elini vicdanına koyarak bunların cevabını aramalıdır;

- 1- Bu talepler Türkiye'nin karşısına niçin getirilmektedir? Türkiye'de bölücü ihtirasların cesaretlendirilmesi ve bölücülük yapılmasının meşru hâle getirilmesi; etnik ve mezhep temelinde ayrımcılığın kurumsallaştırılması; Türkiye'nin millî birliğinin ve kardeşliğinin temelinde dinamit konulması; üniter devlet yapısının tahrip olması yolunun açılması, hangi amaçla Türkiye'den istenilmektedir?
- 2- Türkiye'nin sadece geleceğini tehlikeye atmakla kalmayıp, aynı zamanda, Türkiye'nin tarihiyle nihaî hesaplaşma amacını güden bu dayatma mantığı kapsamında, Türkiye'ye karşı husumeti varlık sebebi sayan Ermenistan'a siyasî ve hukukî açıdan teslim olması, asılsız soykırım iddialarını kabul etmesi, Türkiye'den hangi hedefe ulaşması için talep edilmektedir?
- 3- Kıbrıslı kardeşlerimizin Rumların boyunduruğu altına terk edilmesi ve Kıbrıs'ta Türk varlığının yok edilmesi Tür-

kiye'den hangi gerekçeyle istenilmektedir?

Burada bir hususu herkes çok iyi anlamalıdır: Hiçbir siyasî amaç ve hedef, hiçbir siyasî proje, Türkiye'nin birliği, dirliği ve kardeşliğinden önemli değildir.

Bununla birlikte, AB'nin gerçek niyetlerini daha iyi anlamak ve teşhir etmek için yine de soralım:

- 4- Bu haysiyet kırıcı taleplerin yerine getirilmesi karşılığında Türkiye'nin önüne konulan hedef, acaba takvimi belirlenmiş ve kısa sürede gerçekleştirileceği sağlam garanti-lere bağlanmış Avrupa Birliğine eşit statüde tam üyelik midir?

Bunun cevabı hayırdır. AB, bunu kendi raporunda açıkça vermektedir. Türkiye'nin önüne konulan denklemde, bu gaflet ve ihanet yolculuğuna çıkılmasının karşılığında ulaşılabilecek azami hedef, Türkiye'nin AB'ne pamuk ipliğiyle bir şekilde bağlanacağı bir statü kazanılmasıdır. Bu, tam üyelik olmayacak, farklı bir ambalaj içinde, özel ilişki denilen ikinci sınıf, kuru ve içeriksiz bir ortaklık ilişkisi olacaktır.

AB'NİN HENÜZ İFADE EDİLMİYEN PLANI

Bu dayatmaların amacı, Türkiye'nin AB değerlerine uyum sağlaması, Türkiye'nin AB'ye yakınlaştırılması değildir. Tam tersine, AB, bunları Türkiye'nin AB'den uzak tutulması ve ikinci sınıf bir konumda, AB'nin kontrolünde kalmasını sağlamak için kullanmaktadır.

Raporun sonuç bölümünde "müzakerelerin ve onay sürecinin sonuçlarına bakılmaksızın, AB ile Türkiye arasındaki ilişkilerin, Türkiye'nin Avrupa yapılarına bağlı kalmasını garanti edeceğinden emin olunmalı" demektedir.

AB'nin Türkiye'yi bu kadar aşağılamaya cüret edebilmesinde en büyük cesaret kaynağı, Türkiye'yi çaresiz ve zavallı bir ülke konumuna sokan AKP iktidarı ve Türkiye Cumhuriyeti Devleti'y-

le ve Türk milletiyile sorunu olan, AB himayesi ve gölgesinde bu hesaplaşmayı yapmayı ümit eden AB lobileridir.

Bunlara güvenen AB, Türkiye'nin önüne işte böyle bir hedef koymuştur. Türkiye, haysiyet kırıcı bütün bu talepleri karşılırsa, sonunda AB'ye içi boşaltılmış bir statüde bağlanacaktır. Ancak, bu ilişkinin kurulması bile 15 ile 25 yıllık uzun bir süre sonra mümkün olabilecektir. Bu süre içinde Türkiye'nin ilâve malî destek almayacağı da AB tarafından açıklanmıştır.

Bunun da ötesinde, Türkiye'ye verilecek bu statünün içinde Türk iş gücünün serbest dolaşımı da olmayacaktır. AB Raporu'nda bunun süresiz askıya alınacağı açıklanmıştır. Aynı şekilde, Türk vatandaşlarının vize almadan serbest seyahat etmeleri de mümkün olmayacaktır. Bu da koruma tedbirleri kapsamına alınacaktır.

Ekonomik ve sosyal sıkıntıların baskısı altında çaresizlik içinde ezilen Türk halkının temiz duygularını ve beklentilerini istismar edenler, şimdi bunu Türk milletine nasıl anlatacaklardır?

Türk vatandaşlarının vize almadan Avrupa'ya serbestçe gidebileceği, bavulunu eline alarak istediği AB ülkesinde yüksek ücretle çalışılabileceği yalanını söyleyenler, şimdi Türk milletine hesap vermek zorundadırlar.

Ancak, iş burada da bitmemektedir: Türkiye'nin böyle bir boyunduruk süreci sonrası AB ile ikinci sınıf bir ilişki kurması da otomatik olmayacaktır. Bu bile Avrupa'da halk oylamasına götürülecektir. Fransa Cumhurbaşkanı bunu açıklamıştır. Kendisine ilk destek de AB Komisyonunun yeni Başkanından gelmiştir.

Türkiye için öngörülen yaklaşımın samimiyet ve hakkaniyetle uzaktan yakından hiçbir ilgisi bulunmamaktadır. Bu, farklı bir ambalaj içinde yeni bir ayrımcılık ve dışlama paketidir. Bunun temsil ettiği yegane anlam, Türkiye'yi özürülü bir ülke olarak gören sakat bir anlayışın, AKP Hükûmetinin de rızasıyla kabulü ve tescili olacaktır.

Bu, Türk milletine yapılmış büyük bir hakarettir. Bunu aziz milletimizin kabul etmeyeceğini, içine sindiremeyeceğini herkes bilmelidir. AKP Hükûmeti, hiç olmazsa bu konuda dürüst ve namuslu bir tavır almalıdır.

Ancak, AKP Hükûmetinin bunu bile bir başarı olarak göstermeye çabaladığı esfle görülmektedir. Gününü ve görüntüyü kurtardığını sanarak, böyle bir yanlış hespla, bu sonucu da bir başarı olarak takdim etmek için çırpınması, temsil ettiği siyasî zihniyet açısından olduğu kadar Türkiye bakımından da utanç vericidir. Bu Türk milletinin aklı ve idrakiyle alay etmek olacaktır.

AB'nin Türkiye'nin önüne koyduğu yol, zorluklar ve engebeleli olan, ancak son tahlilde tam üyelik hedefine ulaşılmasını sağlayacak bir yol değildir. Bu yol, her manada çıkmaz bir sokaktır.

AB Komisyonu, kerhen müzakerelere başlanmasını tavsiye etmiştir. AKP ve Türkiye'deki AB yoldaşları bu cümleyi tek başına alıp, bunu tarihi bir dönüm noktası olarak göstermek zaafına ve telâşına düşmüşlerdir. Ancak, AB bu cümleden sonra, orada durmuş, arkasını getirmemiştir. Bu söz havada kalmıştır. Raporlarda ve tavsiye bölümünde ortaya konulan bir dizi ön şart, bunu anlamsız ve fiiliyatta geçersiz hâle getirmiştir.

Türkiye'ye vadedilen, ucu açık, içi boş ve şekli bir sürecin sonunda adı konulmamış bir tâbiyet ilişkisidir. Bu da Türkiye'nin hiçbir şart altında kabul edemeyeceği çok ağır şartlar zincirine bağlanmıştır.

Bu gerçekler artık görülmelidir. Kimse bunları çarpıtmaya kalkışmamalıdır. Türkiye'de her kişi, kurum ve kuruluş bu gerçekler ışığında nerede durduğunu, tavrını ve safını artık açıkça ve cesurca belirtmelidir. Bugün karşıımızdaki sorun Türkiye'nin ve Türk milletinin bekası sorundur.

AKP'YE İKAZ!

Özellikle AKP Hükûmetine seslenmek istiyorum: Türkiye'nin kaderi üzerinde kumar oynamak, Türk milletini sonunun karanlık olduğu bilinen bir maceraya sürüklemek kimsenin ne hakkıdır ne de haddidir.

Türkiye'nin haysiyetiyle daha fazla oynanmasına karşı çıkmak, Türkiye'yi içeride hırpalayarak millî birliğini ve kardeşliğini ateşe atacak buhranlara sürüklenmesini önlemek, vatanını ve milletini gönülden seven herkesin en başta gelen millî sorumluluğudur.

Bu sorumluluğunun gereğini yerine getirme cesaretini gösterin. Gaflet ve delâleti, ihanetten ayıran ince çizgiyi, kritik eşîği aşmayın. Bunun tarih önünde vebali büyük olur. Bunun hesabını da Türk milleti sizden mutlaka sorar.

TARİH MHP'Yİ HAKLI ÇIKARMIŞTIR

Milliyetçi Hareket Partisi, AB konusundaki ilkeli tutumunu bugüne kadar onurla savunmuştur. Çizgisinde hiçbir sapma olmamıştır. 57. Hükûmet ortaklığı döneminden başlayarak samimî görüşlerini açıkça ortaya koymuştur. AB'nin gerçek niyetlerini ve bugün karşımıza çıkan tehlike ve tuzakları ilk olarak teşhis eden ve bunu açıkça dile getiren parti Milliyetçi Hareket olmuştur.

Bugün açıklanan AB Raporlarındaki dayatma ve ön şartları, daha Haziran 2002'de kamuoyuna açıkladığımız kitapçıkta aynen tahmin ettiğimiz ve gerekli uyarıları yaptığımız, kimsenin inkâr edemeyeceği bir gerçektir. Son iki buçuk yıl içinde yaptığımız bütün basın toplantılarında ve açıklamalarda dile getirdiğimiz tehlikeler, bugün topluca Türkiye'nin karşısına getirilmiştir.

TARİH:

10

EKİM

2004

**(Leyla Zana ve
Arkadaşları Brüksel'de)**

YALAN SİYASET

AP Başkane Borrel, Leyla Zana'ya yalan siyaseti üzerine kurulu konuşmalarına ayıttığı alkışları...

5 gündür Brüksel'de bulunan Zana her fırsatta Türkiye'yi şikayet ediyor. Dün de Kürtler'in özgür olmadığını söyledi...

BRÜKSEL'DE Sakha-
ren Dışişleri Örgütü'nü
eşin Leyla Zana, AP Ge-
nel Kurulu'nda Türkiye ve
Kürtler hakkında konuşurken
Türkiye hükümetinde sorun
çözümleri tartıştı. ■ "Kürtler
ya da Kürtler'in özgür ol-
masını istiyoruz" dedi. Oysa
TBT'nin Kürtler yayını var.

AP'YE TÜRKİYE'Yİ ŞİKAYET ETTİ

Türkiye'de yapılan reformların uygulamaya geçirilmediğini iddia eden Zana, "Kopenhag Kriterleri önde değil, sözde uygulanmaktadır" dedi

Son bir ayda 10 şehit verdik! Analar tabutları AB, Zana'yı kucaklıyor

Avrupa Birliği'nin organlarından Avrupa Parlamentosu, eski DEP'li Leyla Zana'ya "Barış Anlatıcısı" unvanı verildi. PAK'ın teröristleri şehit ettiği Malazgirtli annelerin de evlatlarını tabutlara koyduğu Zana'ya...

Anaların yurtdışı kanı alıyor

Avrupa Birliği'nin organlarından Avrupa Parlamentosu, eski DEP'li Leyla Zana'ya "Barış Anlatıcısı" unvanı verildi. PAK'ın teröristleri şehit ettiği Malazgirtli annelerin de evlatlarını tabutlara koyduğu Zana'ya...

Leyla Zana'ya büyük onur

Avrupa Parlamentosu Başkanı Borrel, Zana'ya "Barış Anlatıcısı" unvanını verirken Zana, "Barış Anlatıcısı" unvanını kabul ettiğini söyledi. "Bu unvanı kabul ettiğim için çok mutluyum, teşekkür ederim."

Resur azınlık raporu

Bakanlık İnsan Hakları Danışma Kurulu: Türkiyelilik üst kimliği altında kültürlü, çokkimlikli, özgürlükçü ve çoğulcu bir toplum esas alınmalı

lerin katılımıyla ele alınarak, yeni baştan yazılmalıdır.
2) Eşit haklı vatandaşlık temelinde, farklı kimlik ve köküne sahip kişilerin kendi kimliklerini koruma ve geliştirme hakları (yaşın, kendini ifade, öğrenim göb) güvence altına alınmalıdır.
3) Merkezî yönetim ve yerel yönetimler, yurttaşların katılımını ve denetimini esas alacak bir biçimde şeffaflaşmalı ve demokratikleştirilmelidir.
4) İnsan hak ve özgürlüklerine yönelik evrensel normların içerik uluslararası sözleşmeler ve temel belgeler, özellikle de Avrupa Kon-

yflatusu bir durumdur. Bugün Doğu Karadeniz'de bir Pontus devletinin kurulacağından, don-melerin Türkiye'yi idare etti-ğinden, Fener Patrikhanesi'nin İstanbul'da bir tür Vatikan dev-leti kuracağından söz edenler böyle bir hava yaratmaya özen göstermektedir. Bu durum, ay-ni zamanda, büyük Batılı ülke-lerin müdahalesini de davet et-mekte. Çünkü Türkiye'nin AB'ye girebilmek için kendi imzasıyla rıza gösterdiği demokrasiye ay-kınlık oluşturmaktadır.

Kemalist model

antlaşmasının kimi hükümlerini dahi ihlal etmektedir.
Değişmez madde değişebilir
Raporunda, Türkiye'deki azınlık ve kültürel hakları koruyucu uy-gulamaların kaynağı olarak Ana-yasa'nın değiştirilmesi teklif dahi edilemeyecek maddeleri arasında yer alan Türkiye devleti, ülkesi ve milletleriyle bölünmez bir bütün-dür. Dili Türkçedir' denilen 3/1 maddesi gösterildi. Söz konusu madde, şöyle eleştirildi:
Devletin ülkesiyle bölünmez

ADNAN KEŞKİN
ARA - Avrupa Birliği (AB) Raporu'yla yeniden gün-ülen azınlıklar tartışmas-ı bakanlık İnsan Hakları Kurulu (BİHKD) da ha-cesur bir raporla katıldı. 'Azınlık Hakları' raporu, Türkiye'deki azınlıkların gözden tesisi, tek kültürlü ulus-ödelimin insan haklarını i eden boyutu yerine, rli, çokkimlikli, özgür-çobulcu vemi bir toplum

İBRET VE İHANET BELGESİ

<p>BIHKD'nin Ekim 2004 itibarıyla güncelleştirerek kabul ettiği rapor AB'nin 6 Ekim'de açıkladığı İlerleme Raporu'ndaki tespit ve önerilere de çok yakın görüşleri çerçiyor. Rapor özetle şöyle:</p>	<p>edilen bir husustur. Fakat 'milletin bölünmez bütünlüğü' kavramını, milletin tek parça (monolitik) olduğunu söylemek ki, millîti oluşturucu çeşitli altkimliklerin inkârı anlamına gelir, dolayısıyla demokrasinin özüne karşıdır.</p>	<p>Kemalist devrimin yapıldığı 1920 ve 1930'larda doğal olan bu tutum, bizzat Mustafa Kemal Atatürk'ün 'Muasır medeniyet' tezi kabulü ile geride kalmıştır. Artık vatandaşlık anlayışının yeniden gözden geçirilerek, çağdaş Avrupa'daki çokkimlikli, çokkültürlü, demokratik, özgürlükçü ve çoğulcu bir toplumsal modelin alınması gereklidir, hatta zorunludur.</p>
<p>Azınlığı kabul etmek artık şart</p>	<p>Diğer yandan, 'Türkiye Devleti'nin) dili Türkçedir' ibaresini anlamak hepsten imkânsızdır, çünkü devletin dili olmaz. Resmi dili olur ve o ülkedeki yurttaşlar devletle ilişkilerinde bu resmi dili kullanmanın yanı sıra çeşitli diller konuşurlar. Bu da doğaldır.</p>	<p>Boylece, 80 yıldır sürdürülmüş gelen toplumsal kimiyet ve 1930'larda doğmuş 'medeniyet' modeliyile değişir. Eskiden özdeş sayılan (belli bir etnik kökenle) 'Vatanöçülü' kavramlar ayrı ve ayrı kavramlar olarak ele alınmalıdır. Sonuçta, tek kültürün değil, çok kültürün insan hayatını belirlediği gerçeği, 'Gömülü' vatandaşlardaki bu yeni toplumun, devletimizin daha boyutlu bir istikbal</p>
<p>Türkiye'nin bu konudaki sınırlayıcı tutumunu, dünyadaki kabul gören eğilimlere git gide ters düşmektedir. Artık eğitim, bir ülkede azınlık olup olmadığının o ülkeye sormamak ve eğer 'etnik, dilsel, dinsel bakımdan farklılık gösteren ve bu farklılığı kimliğinin ayrılmaz parçası sayan' gruplar varsa, o devlette azınlık bulunduğunu kabul etmek zorundadır.</p>	<p>Sevr sendromu sona ermeli</p> <p>1990'ların başında Türkiye'nin parçalanma tehlikesiyle karşı karşıya olduğu hususunda bir 'Sevr Sendromu'nun yaşandığı bilinmektedir. Fakat böyle bir durumun bugün de işleri sürülmesi ve bir 'paranoya' haline gelmiş ol-</p>	<p>Hukuki statü tanınması</p> <p>Buna göre özgür, bağımsız, yarı-yarıca yetenekleriyle kültürel haklarını rahatça kullanabilen, hak ve görevlerinin bilincinde olan bireylerin sahip oldukları siyasi ve hukuki statülerinin tanımlanması gerekir. Bu ilkelere uyulmaması anlamında:</p> <p>1) Türkiye Cumhuriyeti Anayasası ve ilgili yasalar, örgütler, kuruluşlar, örgütler ve demokratik bir iç-</p>
<p>Lozan doğru uygulansın</p>	<p>Türkiye, Lozan Anlaşması'nı da gerçekleştirmediği için uyulanmamaktadır.</p>	<p>'Gömülü' vatandaşlardaki bu yeni toplumun, devletimizin daha boyutlu bir istikbal</p>

Milliyetçi Hareket, Türkiye'nin AB üyelik sürecinin böyle bir sakat zeminde ilerletilemeyeceğine, bunun çıkmaz bir yol olacağına samimiyetle inanmaktadır. Bu kısır döngü kırılmadığı sürece, AB ile ilişkilerimiz hastalıklı yapıdan kurtulmayacaktır. Böyle bir sonucun AB'nin çıkarlarına da hizmet etmeyeceği ortadadır.

Milliyetçi Hareketin bütün ikazlarına rağmen, inançsız siyaset tüccarlarının yığınakta yaptıkları hataların bedeli şimdi karşımıza çıkartılmıştır.

Gelişmelerin ve olayların bizi bu konuda da haklı çıkarmış olmasından büyük üzüntü duyduğumuzu buradan belirtmek istiyorum.

Milliyetçi Hareket, Türkiye'nin geleceğinin karartılmasına bütün imkânlarıyla ve bütün demokratik yollarla sonuna kadar karşı koyacaktır. Bunu yapanlarla mücadele, bizim için milli bir namus ve haysiyet borcudur. Bu hesaplaşmayı aziz milletimizle birlikte yapacağız. Tesadüflerin ve şartların iktidara taşıdığı AKP, milli vicdanda mahkum olacak ve tarihin karanlık sayfalarına gömülecektir.

Büyük Türk milletinin hür ve haysiyetli yaşama azminin, imanının ve sağduyusunun aziz vatanımızın bütün bu badireleri aşmasını sağlayacağından hiçbir şüphemiz yoktur.

Şerefli davasına ve misyonuna inanan, aziz milletimizin huzuru ve geleceği için her fedakârlığı seve seve yapmaya hazır olan Milliyetçi Hareket, Türkiye'nin birliğine, onuruna ve haysiyetine sahip çıkma mücadelesinde de üzerine düşeni sonuna kadar yapacak ve bu kutlu mücadelenin bayraktarı olacaktır.

Vatanını ve milletini seven tüm vatandaşlarımızı bu mücadelede saflarını almaya davet ediyorum.

Şunu herkes çok iyi bilsin: Türk milleti sahipsiz ve çaresiz değildir.

MHP'NİN MİLLÎ DURUŞU

Milliyetçi Hareket her devirde millî değerlerimizin ve hassasiyetlerimizin yanında olmuş ve Türkiye'nin millî birliğinin bekçiliğini yapmıştır

Milliyetçi Hareketin millî birliğin korunmasında gösterdiği hassasiyet ve hiçbir ayırım gözetmeden bütün vatandaşlarımızın aynı kaderi paylaştıkları bu aziz vatan da huzur içinde kardeşçe yaşamalarına verdiği büyük önem, her türlü tartışmanın üzerindedir. Ancak, iç huzur ve barışın sağlanmasının yolunun, bunu yıkmaya çalışan bölücü terörle müzakere etmekten asla geçmeyeceği de çok açıktır.

Milliyetçi Hareketin iç huzur ve istikrar ortamının zarar görmesi ve millî bütünlüğümüzün bozulması riski taşıyan gelişmelere karşı gösterdiği hassasiyet bundan kaynaklanmaktadır. Bu samimî endişeler aşırı ve gereksiz bir korkunun ve vehimin ürünü değildir. Bu hayati konunun hafife alınmaya tahammülü yoktur. Bu aziz vatan sokakta bulunmamıştır.

Türkiye'nin aziz varlığını kutsal sayan Türk Milliyetçileri ve etnik kökeni, siyasî eğilimi ve tercihi ne olursa olsun, Türkiye'yi ve Türk milletini seven gerçek vatanseverlerin hamiyeti ve gayretleriyle her zorluk aşılabacak, Türkiye nurlu bir geleceğe mutlaka taşınacaktır. Bütün vatandaşlarımızın ve Türkiye'deki her kesimin bunun bilinciyle ve akliselimin rehberliğinde hareket etmeyi sürdürmesi ve toplumsal huzurun korunması için üzerine düşen görevi bu bilinçle yerine getirmesi en halisane temennimizdir.

Türkiye'yi bir bütün olarak kucaklayan ve ortak değerlerin oluşturduğu büyük Türk milletinin mutluluğunu, refahını ve kardeşliğini her düşüncenin üstünde tutan Milliyetçi Hareket, Türkiye'nin onurlu ve parlak geleceği için fütür getirmeyen bir cesaret ve metanetle ve sönmeyen bir vatan aşkı ile mücadeleye devam edecektir.

MHP ve GERÇEKLER

Milliyetçi Hareket gücünü sadece ve sadece inançlarından, ilkelerinden ve Büyük Türk Milleti'nden alır. Türkiye'nin iyiliğine olmadığına inandığı her hareket karşısında tek başına da olsa sonuna kadar durmayı millî bir görev sayan bir siyasî felsefenin temsilcisidir. Bu durumlarda hiçbir kurumun ve kesimin desteğini ve himayesini aramak gibi bir ihtiyacı olmamıştır.

57. Hükûmetin, bu konuda sergilediği tavır bilinmektedir. Terörist başını kurtarmak için başlatılan idam cezasının kaldırılması seferberliğine ve Kürtçe eğitim ve yayınlar konusuna tek başına karşı çıkmıştır.

AB'nin bu dayatmalarına direnirken, kimsenin yardım ve desteğini aramamıştır. Kendi inançlarının ve sorumluluğunun gereğini yerine getirmiştir.

Bu bölücü heveslere ve bunlara cesaret veren mihraklara karşı gerekli uyarı görevini yapmıştır. Bu uyarıyı yapan Milliyetçi Hareket'tir. Muhatabı da bölücü heves peşinde koşanlar ve onların cesaret kaynağı AKP iktidarının gaflet siyasetidir.

Bir siyasî partinin Türkiye'nin kaderini ilgilendiren konularda ki görüş ve düşüncelerini kamuoyuyla ve toplumun her kesimiyle paylaşması en doğal hakkıdır. Milliyetçi Hareket de bunu yapmış ve 14 Haziran 2004 tarihli yazılı basın açıklamamızı bilgi için geniş bir dağıtıma tâbi tutmuştur.

Medyanın özellikle MHP'ye karşı adı konulmamış bir sansür uyguladığı bugünkü ortamda, her vasıta ile Türk toplumuna ulaşmaya çalışmanın yadırganacak ve antidemokratik bulunacak bir yanı yoktur. Hâl böyle iken, bu konuda başlatılan istismar kampanyası demokratik hayatımız bakımından ibret ve üzüntü verici olmuştur.

AKP iktidarının Türk milletine yaşattığı bu karanlık dönem yakında sona erecektir. Milliyetçi Hareket Türkiye'nin yarınlarına

sahip çıkmak ve onurlu geleceğini hazırlamak azim ve kararlığıyla yola çıkmıştır. AKP için oyun bitmiştir.

Türk Milliyetçileri, Türk milletinin ebedî vatanı olarak kalacak olan Türkiye'nin, bu badireyi selâmetle aşmasını sağlayacak güçtedir. Bu uğurda her şeye katlanmaya hazır olan Türk Milliyetçilerinin çelik iradesi, Türkiye'nin düşmanlarını hüsrana uğratacaktır.

Büyük ve güçlü Türkiye ülküsü mutlaka gerçekleşecektir. Milliyetçi Hareket, Büyük Türk milletinin bekası ve ebedi saadeti için, "Yeni Bir Dünya ve Yeni Bir Türkiye için Büyük Buluşmayı" mutlaka gerçekleştirecek ve büyük davaların gerektirdiği vakar, azim ve sabırla Türkiye'nin parlak geleceğini hazırlamak şerefine ve mutluluğuna ulaşacaktır.

Türk Ülkücüleri, demokrasi ve milliyetçiliğin ayrılmaz ikiz kardeş olduğuna gönülden inanan ve şerefli geçmişleri buna kefil ve şahit olan Türkiye sevdalılarıdır. Milliyetçi Hareketin, demokrasi sicili tartışmalı bazı çevrelerden demokrasi ve meşruiyet konusunda alacağı hiçbir ders yoktur. Bu çevrelerin, bu sözde demokrasi havarilerinin kendi geçmişlerine bakmalarını ve dürüst bir vicdan muhasebesi yapmalarını tavsiye ederim. Yakın siyasî tarihimizde yaşanan bazı dönemlerde herkesin demokrasi konusunda verdiği samimiyet imtihanı henüz unutulmamıştır.

İnsanların özü ile sözünün bir olması, demokrasinin manevî temelidir. Demokrasiye gönülden inanmanın ve gerçek demokrat olmanın vazgeçilmez ön şartıdır. Bizim için ilkelerimiz ve inançlarımız, zamana ve şartlara göre değişebilen, esnetilebilen kavramlar değildir. Biz dün ne isek, bugün de oyuz. İlkelerini namusu sayan bir siyasî geleneğin temsilcisiyiz. Bu gerçeği şerefli mücadele tarihimiz tescil etmiştir.

MHP'NİN DAVETİ

Hesaplaşma günü yaklaşırken, Milliyetçi Hareket, bu bunaldan çıkılarak yeni bir toparlanma dönemi için topyekün bir

gönül seferberliği başlatmaktadır.

Milliyetçi Hareket yeni ve yoğun bir faaliyet dönemine girmektedir. Millî şuuru ayağa kaldırmak için Türkiye'yi dağ tepe gezeceğiz.

Türk milletiyle bütünleşmek için Türkiye'nin her köşesine gideceğiz. Bütün imkânları harekete geçireceğimiz bu yolda bütün ülkücüler varını yoğunu ortaya koyacaktır.

Milliyetçi Hareket bugün iktidarın tek alternatifidir. Türk milletinin geleceğinin yegâne teminatıdır.

Türkiye'nin ihtiyaç duyduğu, milletle kaynaşmış şahsiyetli ve millî bir iktidar için tek adres Milliyetçi Hareket'tir. Türkiye'yi bu ateş çemberinden ancak Türk Milliyetçileri, Türk vatanseverleri ve Milliyetçi Hareket çıkarabilecektir.

Türkiye'nin önünü Milliyetçi Hareket açacaktır. Milliyetçi Hareketin inançlı kadroları bu tahribat döneminden sonra Türkiye'yi yeniden inşa etmeye, yeni bir şevk ve heyecanla hazırdır.

Bu millî seferberlikte milletini seven herkes üzerine düşeni yapmak, Türkiye'nin karşı karşıya bulunduğu bu sinsi kuşatmayı aşmak için her fedakârlığı göstermek durumundadır.

Bu millî ve tarihî sorumluluğu üstlenmeye hazır olan herkes Milliyetçi Hareketin gönül kapısı açıktır. Türkiye sevdalıları bu millî hesaplaşma gününde tek bir yürek, tek bir yumruk olmak zorundadır.

Türkiye'yi parlak ve nurlu ufuklara taşımak için ülkesini seven herkesi, Türkiye'nin birliğine ve dirliğine inanan bütün vatanseverleri bu millî hedef etrafında birleşmeye ve bütünleşmeye, bu bayrak altında göreve çağırıyorum.

Yüce Allah, bu kutsal gaye uğruna sarfettiğimiz emekleri ve içimizdeki bu vatan ve millet aşkını ve heyecanını karşılıksız bırak-

mayacaktır.

Bu millî seferberliğin, bu topyekün millî direnişin bayraktarlığını Milliyetçi Hareket yapacaktır. Türkiye'nin kaderine sahip çıkma mücadelesinin öncüsü, elbette Milliyetçi Hareket olacaktır.

Bu ihanet çemberi, bu büyük kuşatma mutlaka kırılacak, aziz Türk milleti mutlaka selâmete çıkarılacaktır. Türk Ülkücülere ve Milliyetçi Camia buna hazır ve kararlıdır.

Milliyetçi Hareket bu gönül seferberliğini başlatmak için bütün kadrolarıyla Anadolu'ya çıkmaktadır. Bütün teşkilâtlarımızın bu mücadelede, her zaman olduğu gibi, büyük bir vatanseverlik ve feragat anlayışıyla ön safta yerini alacaklarına inancım tamdır.

Türkiye'yi kuşatan ihanet ve ihtiras ittifakının toplumsal bün-yemizde bir kanser gibi yayıldığı ve bunlara cesaret veren AKP iktidarının devlet imkânlarını bu yolda pervasızca kullandığı gerçeği karşısında, Türk Milliyetçilerinin saflarını sıklaştırmaları ve ortak dava etrafında kenetlenmeleri tarihî bir görev ve sorumluluktur.

Türkiye'nin onurlu geleceği için, "Yeni Bir Dünya ve Yeni Bir Türkiye için Büyük Buluşma"yı gerçekleştirmek artık milli bir vecibe hâlini almıştır. Bu birleşmenin, bu Büyük Buluşma'nın siyasî adresi Milliyetçi Hareket Partisidir.

Bugün aziz milletimizin yegâne ümit kapısı olan, iktidarın yegâne alternatifi ve en büyük adayı olan Milliyetçi Hareketin giderek artan katılımlarla güçlenecek gönül kervanı, Büyük Türk Milleti'nin bu güvenini ve ümidini boşa çıkarmayacaktır.

ÜLKÜCÜLERE ÇAĞRI

Türkiye sevdasını ve millî heyecanı yüreklerinde bir bayrak gibi dalgalandıran bütün Milliyetçileri bu mücadeledeki yerlerini almaya, Milliyetçi Hareket bayrağı altında toplanmaya çağırıyorum.

Geçmişte yaşananlar, yaşanmış ve geride kalmıştır. O dönemlerin kendi şartları içinde anlaşılması gereken gelişmeler sonucu yollarımız ayrılmış olabilir. Ancak, bu vatan hepimizindir, bu kut-sal dava hepimizindir.

Aynı şerefli maziye paylaşmak onurunu duyduğumuz bütün dava arkadaşlarımı, bu nedenle bu gönül seferberliğine katılmaya davet ediyorum.

Şimdi nerede olursa olsunlar, bu şerefli davanın samimiyet ve safiyetine bağlı olan, aynı idealler uğruna geçmişle birlikte çileli mücadele ve hizmetler verdiğimiz bütün dava ve ülkü arkadaşlarımı Türk milletinin onurlu geleceğini hazırlamak misyonunda görev almaya çağırıyorum.

Gönül kapımız size daima sonuna kadar açık kalmıştır. Şimdi her düşünceyi aşarak bu çatı altında birleşmek günü gelmiştir. Hepinizi Milliyetçi Hareketin saflarında göreve davet ediyorum. Bu büyük davayı birlikte omuzlamaya, bu mücadeleye güç katmaya çağırıyorum.

Biz sefere görevliyiz.

Zafer Yüce Allah'ın takdiridir!

Şüphesiz, Yüce Allah, emekleri ve iyi niyetleri karşılıksız bırakmayandır.

